PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8577 | Joi 15 octombrie 1970 | 6 PAGINI — 30 BANI

CHEIA RENTABILIZĂRII se află în fiecare întreprindere minieră

Pentru a transpune în viață sarcinile trasate de partid privind creșterea rentabilității unităților economice și lichidarea anomaliei pierderilor planificate, în întreprinderile industriale s-au elaborat ample programe de creștere a eficienței economice, desfășurîndu-se acțiuni concrete vizînd, printre altele, sporirea productivității muncii, valorificarea superioară a resurselor de materii prime și materiale, gospodărirea judicioasă a fiecărui leu al statului. În întreprinderile din industria minieră — asupra cărora ne vom opri în continuare — acțiunile întreprinse, măsurile luate au permis creșterea acumulărilor bănești, micșorarea numărului de unități ce lucrau cu pierderi planificate. Ca urmare, încă cu doi ani în urmă, această ramură industrială a devenit rentabilă în ansamblul său. **În opt luni din acest an, în industria minieră s-au realizat beneficii suplimentare care însumează mai mult de 47 milioane lei.**

Rezultate fructuoase în creșterea rentabilității producției au înregistrat în acest an exploatările carbonifere de la Lupeni, Petrila, Uricani și Petroșani, toate din cadrul Centralei cărbunelui Petroșani — care au obținut beneficii suplimentare de peste 19 milioane lei — Uzina metalurgică din Baia Mare, unele unități ale Centralei cărbunelui din Ploiești. În aceste întreprinderi, creșterea beneficiilor a fost determinată de reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale, a cheltuielilor neproductive, de obținerea unei producții sporite prin organizarea și conducerea superioară a muncii.

Se poate afirma că în industria minieră au fost puse în valoare toate posibilitățile de creștere a rentabilității producției? Realitatea economică dintr-o serie de unități ale acestei ramuri arată că nu! Întreprinderea minieră din Țebea (județul Hunedoara), Uzina metalurgică din Copșa Mică și exploatările miniere din cadrul Centralei minereurilor de fier și nemetalifere din Cluj nu au realizat planul de beneficii pe opt luni cu peste 4,5 milioane lei. Pe de altă parte — și aceasta este mai grav — **există și acum numeroase unități industriale care lucrează cu pierderi**, unele dintre acestea — combinatele miniere din Bălan și Suceava, întreprinderile miniere din Hunedoara, Anina și Comănești, sectorul minier al Centralei miniere din Baia Mare — nereușind să se limiteze la pierderile planificate de minister, au înregistrat **depășiri de dotații** ce însumează, în cele opt luni ale anului, peste 10 milioane lei.

Care sînt cauzele acestei situații anacronice ce grevează anual bugetul statului cu zeci de milioane lei? Părerea factorilor de conducere din Ministerul Industriei Miniere și Geologiei, exprimată de ing. **Ioan Bogdan**, secretar general, este următoarea: „Pierderile, dotațiile sînt generate de faptul că cheltuielile necesare exploatării unor zăcăminte mai sărace — care pretind eforturi materiale și umane sporite, dar totodată sînt utile

ancheta economică

economiei naționale — depășesc substanțial nivelul prețurilor acestor minereuri, prețuri aflate în neconcordanță și cu cele practicate pe plan internațional. Evident, o restabilire în acest sens a nivelului admisibil al cheltuielilor de producție sau o reașezare a prețurilor ar îndrepta lucrurile. Pînă atunci, însă..."

Desigur, cele spuse de ing. Ioan Bogdan exprimă o realitate care nu poate fi ignorată. După cum sîntem informați, problema prețurilor unor minereuri neferoase, căci în special despre ele este vorba, va căpăta în viitor o rezolvare judicioasă, ceea ce, evident, va permite creșterea gradului de rentabilitate a industriei miniere. Dar nu este deloc normal să se aștepte ca pe această cale să fie soluționate problemele privind rentabilizarea producției, în vreme ce, în întreprinderile ce lucrează cu dotații, există încă mari rezerve interne care nici pe departe nu au fost pe deplin valorificate.

Sînt numeroase fapte și situații care susțin aceste afirmații. Bunăoară, la Combinatul minier din Bălan, care, în cele opt luni ale anului, a înregistrat o adevărată „performanță" — pierderi peste prevederi de circa 6 milioane lei — sortimentul de cupru în concentrate a fost realizat față de plan, în aceeași perioadă de timp, doar în proporție de 95,5 la sută. Prețul de cost pe tona de produs este astfel influențat negativ, proces care se conturează și în viitor. Cauza acestor neajunsuri? În principal, o avarie la iazul de decantare care nu a fost remediată rapid. La Întreprinderea minieră de la Moldova Nouă, care lucrează, de asemenea

Dan POPESCU, Florea CIOBANU, Lorand DEAKI, Vasile GAFTONE

(Continuare în pag. a III-a)

Realizări de prestigiu la uzina „Electroputere"

Uzina „Electroputere" din Craiova și-a îndeplinit sarcinile din actualul cincinal la fabricarea locomotivelor Diesel-electrice de 2 100 CP. Eforturile depuse pentru folosirea mai rațională a capacităților de producție și a forței de muncă, pentru satisfacerea integrală a cerințelor beneficiarilor interni și externi, au făcut ca nivelul producției de locomotive să cunoască o substanțială creștere, întrecînd în acest an cu 30 la sută pe cel din 1965 și de peste 14 ori pe cel din 1960. Simultan au fost ridicați parametrii calitativi ai locomotivelor, a fost asimilată în fabricație locomotiva electrică de 5 100 kW și a început procesul de diversificare a producției de locomotive Diesel-electrice în vederea sporirii puterii de tracțiune la 2 500 CP și adaptării lor la condițiile climatului tropical.

Potrivit calculelor preliminare, pînă la sfîrșitul anului colectivul fabricii va produce, peste prevederile actualului cincinal, 34 locomotive Diesel-electrice de 2 100 CP.

CONFRUNTĂRILE DE IDEI — stimulent al gîndirii științifice

Vara anului 1970 a prilejuit desfășurarea unor congrese internaționale de mare însemnătate: **Congresul de istorie economică** (Leningrad, 10—14 august), **Congresul de științe istorice** (Moscova, 13—23 august), **Congresul de științe politice** (München, 30 august — 5 septembrie), **Congresul de sociologie** (Varna, 15—19 septembrie). Ar mai putea fi menționat, pe lîngă aceste mari consfătuiri de științe sociale, și **Congresul de literatură comparată** de la Bordeaux (31 august — 5 septembrie) care s-a ocupat și de problema relațiilor dintre societate și literatură.

Toate aceste congrese au prilejuit adunarea unui număr mare de specialiști din numeroase țări și din aproape toate continentele: la Leningrad — peste 1 000, la Moscova — peste 3 000, la München — peste 900, la Varna — peste 3 000, la Bordeaux — peste 400.

Aceste manifestări internaționale s-au remarcat, în primul rînd, prin **actualitatea problematicii.** Astfel, la Leningrad s-au dezbătut larg probleme de planificare economică și de modernizare a economiei multisectoriale; la Moscova, în afara „Bilanțului lumii în anii 1917—1918", s-au dezbătut probleme ca: securitatea colectivă între cele două războaie mondiale, fascismele în aceeași perioadă, masele populare în timpul celor două războaie mondiale, sau naționalismul și lupta de clasă în lumea a treia. La München s-au examinat probleme ale construcției

prof. univ. Miron CONSTANTINESCU
președintele Academiei de științe sociale și politice

statelor naționale, chestiuni ale deciziei politice, tineretul și politica. În fine, la Varna, însăși tema generală a congresului a fost **Societatea contemporană și societatea viitoare, previziunea și planificarea socială.** În legătură cu această temă gene-

Însemnări pe marginea congreselor de științe sociale din vara anului 1970

rală s-au dezbătut și teme speciale privitoare la sociologia dezvoltării naționale, planificarea în diferite orînduiri, puterea politică și opinia publică, forțele armate și societatea, sociologia țărilor recent eliberate. Am enumerat aici doar cîteva dintre principalele subiecte dezbătute la aceste congrese, dar ar putea fi menționate mult mai multe care tindeau să prezinte marile probleme ale vieții contemporane.

Anumiți observatori consideră că unele congrese care au devenit gigantice prin numărul participanților nu ar putea fi eficiente; totuși, trebuie să remarcăm de la început faptul că aceste congrese au asigurat întîlnirea cercetătorilor din numeroase țări, marxiști și nemarxiști, și au permis **un interesant și larg dialog, multilaterale dezbateri științifice.** Este demn de remarcat faptul că la astfel de întîlniri internaționale **se cunosc oameni de știință din toate continentele, se stabilesc contacte științifice folositoare care pot duce la colaborări rodnice.** Congresele au prilejuit o deosebită **confruntare și luptă de idei,** în care oamenii de știință marxiști au prezentat și argumentat pozițiile lor, cu stăruința de a convinge pe preopinenți.

La principalele congrese de științe sociale din anul acesta (Moscova, Leningrad, München, Varna) au fost consacrate sesiuni sau simpozioane speciale omagierii **gîndirii lui V. I. Lenin.**

Este remarcabilă și caracteristică atenția care s-a acordat pe plan mondial **problemelor teoretice.** Astfel, la Moscova s-au dezbătut amplu problemele relațiilor dintre științele istorice și științele sociale (ne-am referit la această chestiune într-un articol publicat în revista „Lupta de clasă" nr. 9, a.c.); cunoștințe istorice și conștiința socială, limbă și istorie, formele de proprietate în epoca feudală și originile capitalismului și altele; la München s-au dez-

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAGINA A II-A

DIALOG CETĂȚENESC

Resorturile echipei

PICĂTURA DE CERNEALĂ

De la echipa de zidari sau oțelari la echipa de teatru, substantivul ce desemnează mănunchiul de oameni reunit într-o vocație, într-un țel, într-o activitate comună, cunoaște în lexicul zilelor noastre, după cum se poate lesne observa, o pronunțată frecvență. Colectivitatea reunită sub acest nume este omniprezentă în fabrici, pe șantier, pe cîmp, în laboratoare. Rolul sporit ce îi revine, ca moleculă dinamică în marele flux constructiv al societății socialiste, determină nu numai frecvența termenului în limbajul cotidian, ci și o îmbogățire de sens.

Într-o societate dezvoltată, și România socialistă se înscrie printre asemenea țări, a munci în echipă este premisa eficienței oricărei activități majore. De la a zidi constituiți în echipe, oamenii se deprind tot mai mult a gîndi, a investiga, a descoperi împreună și — prin aceasta — a-și înzeci puterea de cuprindere. Investițiile, prospecțiunile, descoperirile — cîndva datorate unor genii singulare ale fizicii, chimiei, biologiei sau matematicii — sînt acum, în stadiul la care a ajuns specializarea în fiecare domeniu, de neconceput fără corelarea unui amplu bagaj de cunoștințe, a fanteziei și îndemînării unor colective; ele sînt fructul efortului îngemănat al unor echipe care pot merge de la doi-trei indivizi la efectivul unei uzine sau al unui institut.

Deasupra acestor mii de molecule constelate, principalul sens, organica unitate a finalității se află întruchipate în edificiul însuși pe care îl realizăm: societatea socialistă multilateral dezvoltată. În împlinirea țelului propus, în modernizarea continuă a economiei, în perfecționarea relațiilor sociale, a raporturilor între oameni — între oameni, nu între rotițele unui mecanism! — legătura mai strînsă între aceștia, conștient și liber înțeleasă, mărește randamentul moleculei în care sînt constituiți, fiecare cu specialitatea și personalitatea, cu iscusința și puterea proprie de dăruire.

Eficiența unei asemenea organizări avansate nu se poate dobîndi în afara stimulării, omogenizării și invioririi moleculelor umane ce concură la realizarea întregului. Numeroase realizări de prestigiu, pe care ni le relevă activitatea imediată a șantierelor, uzinelor sau laboratoarelor, sînt tocmai rodul acelui climat de emulație, de colaborare pe care-l oferă echipa. Echipa — o realitate mult mai pregnantă, mai eficientă decît suma aritmetică a individualităților care o compun. Însăși organizarea științifică a muncii pleacă de la ideea că în îngemănarea, activă și curajoasă, a energiilor și talentelor în ECHIPĂ se află o excelentă potențialitate a autoperfecționării, a autodepășirii. A randamentului optim, pe măsura anvergurii și diversității investițiilor ce se fac în toate domeniile.

Iată un motiv în plus pentru a întări forța, pentru a optimiza eficiența fiecărei echipe, o condiție sine qua non a perfecționării întregii noastre vieți economice și sociale.

Mihai NEGULESCU

ÎN ZIARUL DE AZI

● IRIGAȚIILE ACCELEREAZĂ ȘI IEFTINESC ÎNSĂMÎNȚĂRILE ● VIBRAȚIA CÎNTECULUI PATRIOTIC ● GRADAȚIA ȘI ACCESIBILITATEA ÎN MANUALUL LICEAL DE CHIMIE

ÎNTREVEDERI ALE PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU LA O. N. U.

Cu președintele Adunării Generale a O.N.U., Edvard Hambro

NEW YORK 14 — Trimișii speciali A. Ionescu și C. Alexandroaie transmit: Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a avut marți după-amiază o întrevedere cu Edvard Hambro, președintele celei de-a 25-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Șeful statului român a fost însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu.

În cadrul întrevederii, care a avut loc la sediul Națiunilor Unite, au fost abordate probleme ale vieții internaționale aflate pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale, precum și o serie de aspecte ale activității organizației ca forum al cooperării și înțelegerii între statele lumii.

După întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială, președintele Edvard Hambro a declarat trimișilor speciali ai Agerpres următoarele: „Sînt fericit că am întîlnit pe președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, aici, la Națiunile Unite. Sînt foarte onorat de această întrevedere. Am discutat împreună probleme de principiu privind Națiunile Unite. În cursul convorbirii a fost relief faptul că sporirea rolului și eficienței O.N.U., precum și așezarea principiilor Cartei la baza politicii externe a statelor constituie factori de importanță primordială pentru destinele păcii în lume. Punctele de vedere exprimate de președintele Nicolae Ceaușescu, poziția țării dv. față de problemele vieții internaționale au relevat încă o dată că România acționează în cadrul O.N.U. și al altor forurii internaționale ca un stat care simte pe umerii săi marile responsabilități ce decurg din relațiile internaționale".

În încheiere, președintele Hambro — ministrul de externe al Norvegiei — a subliniat că, în cursul întrevederii, au fost abordate și unele aspecte ale relațiilor dintre Norvegia și România, caracterizate în prezent prin spirit de cooperare, prietenie și înțelegere reciprocă.

Cu secretarul general al O. N. U., U Thant

NEW YORK. — Marți seara, președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, s-a întîlnit la sediul Națiunilor Unite cu secretarul general al O.N.U., U Thant.

În cursul întrevederii, la care a asistat ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au fost trecute în revistă principalele probleme aflate pe agenda sesiunii jubiliare și a avut loc un schimb de păreri asupra unor aspecte ale vieții politice internaționale, subliniindu-se necesitatea intensificării eforturilor pentru dezvoltarea colaborării și înțelegerii între toate statele, a lichidării focarelor de încordare, a conlucrării ample în vederea statornicirii unui climat de pace și securitate în întreaga lume.

Președintele Nicolae Ceaușescu și secretarul general, U Thant, și-au exprimat convingerea că sesiunea jubiliară poate oferi cadrul propice adoptării unor documente și hotărîri care să sporească rolul O.N.U. în viața internațională, contribuția sa la instaurarea unei lumi a colaborării multilaterale și a păcii. În această ordine de idei a fost subliniat imperativul major al asigurării universalității Națiunilor Unite, pentru ca organizația să-și poată îndeplini cu eficiență misiunea ce-i revine.

Schimbul de vederi dintre președintele Nicolae Ceaușescu și secretarul general al O.N.U., U Thant, care a durat aproximativ 70 de minute, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială de lucru.

ÎN PAGINA A III-A

Continuarea relatărilor din New York

DIALOG CETĂŢENESC

„CA LA MAMA ACASĂ!"

Aprecierea se referă la alimentaţia publică clujeană, care, printr-un efort de continuă adaptare la cerinţele cetăţenilor, oferă o experienţă demnă de generalizat

Am început documentarea — pentru însemnările de faţă — pe bulevardele Clujului, fără nici un fel de ghid de la Întreprinderea specializată. Auziserăm că alimentaţia publică a Clujului a făcut serioşi paşi înainte pe linia diversificării reţelei, îmbunătăţirii deservirii, pentru a răspunde cît mai bine cerinţelor consumatorilor. Am pornit deci în documentare cu gîndul de a confrunta aceste aprecieri cu realitatea. Ce-am constatat ? Indiferent unde ne aflam — în centru, în cartierele periferice, în zone mai puţin „comerciale" — aveam impresia că cineva ne scoate mereu în cale unităţi de alimentaţie publică. Această impresie se datora, de fapt, unei cauze precise : vitrinele, firmele şi reclamele numeroaselor unităţi sînt concepute cu multă ingeniozitate, ştiu „să facă cu ochiul" consumatorului, ştiu să-l invite înăuntru.

După această cunoaştere exterioară, am poposit şi în cîteva localuri. Nu vom vorbi despre restaurantele reprezentative — „Napoca", „Continental", „Metropol", „Someşul", „Transilvania" etc. Aici, e adevărat, bucătăria clujeană îşi etalează cu prisosinţă fantezia şi măiestria culinară, calitatea ireproşabilă a serviciului care l-au adus şi-l aduc atîtea laude. Cea mai mare parte a consumatorilor însă nu apelează la alimentaţia publică numai pentru a organiza recepţii şi mese festive sau pentru a se distra într-o seară, ci pentru a lua o gustare, pentru a servi masa de prînz ori cina, cu alte cuvinte, apelează la serviciile sociale de mare utilitate pe care aceasta le oferă zilnic. În ce măsură reţeaua I.A.P. „Someşul" oferă unităţi diverse, cu profil bine stabilit, care să satisfacă gusturile şi preferinţele întregii mase de consumatori ? Alimentaţia publică clujeană — spre meritul ei — se prezintă bine şi la acest capitol.

— În ultimii trei-patru ani — ne spune tovarăşul Teodor Popuţa, directorul I.A.P. „Someşul" — reţeaua noastră a fost reaşezată pe principii noi. Am scos din centru toate unităţile specializate în... băutură, am modernizat localurile de tip „hală", unde consumatorii se rătăceau printre mese, şi am creat în locul lor unităţi intime, familiare, cu profile bine stabilite, care se adresează fiecare unei anumite categorii de consumatori.

— Înainte de a aşeza reţeaua pe principii noi — reia ideea I. Popescu, directorul comercial al I.A.P. — am socotit că e bine să ne consultăm cu publicul. Orice reprofilare, orice modernizare trebuie s-o facem dintr-o singură raţiune : localul să ofere consumatorului condiţii mai bune de deservire. Am improvizat un mic chestionar — o simplă hîrtie pe care consumatorul o completa pe loc şi-o introducea într-o cutie — cu o singură întrebare : „Ce tipuri de unităţi aţi dori să găsiţi în alimentaţia publică clujeană ?" Am primit astfel sugestii pentru numeroase profile de unităţi, pe care ne-am străduit să le creăm. Astăzi reţeaua noastră numără peste 30 de profile bine stabilite.

Reprofilarea şi modernizarea reţelei nu s-a făcut, deci, pentru a schimba firma veche cu o firmă nouă. Conducătorii I.A.P. „Someşul" au judecat cu simţ gospodăresc. Ei ştiu că majoritatea oamenilor care frecventează localurile de alimentaţie publică o fac deoarece n-au răgazul necesar să pregătească masa acasă. Categoria aceasta — aşa cum arată faptele, ca şi statisticile sociologice — e în continuă creştere. Alţii, chiar dacă au mai mult răgaz, preferă să meargă la restaurant pentru a economisi timp în favoarea altor cerinţe ale familiei. Sînt apoi numeroşi celibatari, pensionari, studenţi şi elevi, care — chiar dacă au unde locui — pentru masă trebuie să apeleze la un local public. În reprofilarea reţelei, conducătorii alimentaţiei publice locale au ţinut seama de toate categoriile, au ţinut seama de posibilităţile lor materiale şi au creat unităţi care să se poată adapta acestor cerinţe. Astfel, în momentul de faţă, reţeaua clujeană este profilată în proporţie de 75 la sută (ca desfacere) pe unităţi de categoria a II-a şi a III-a, iar acestea sînt orientate spre forme simple şi rapide de deservire.

Consumatorii au cerut, pe bună dreptate, extinderea numărului de „bucătării de bloc". Ce sînt aceste unităţi ? Sîntem convinşi că denumirea lor sugerează cîte ceva cititorilor. Vă putem spune, în plus, că cele patru unităţi clujene de acest tip funcţionează, fiecare, cu două secţii paralele : abonamente săptămînale şi servicii zilnice „à la carte". Consumatorii permanenţi obţin abonamente pe baza unei liste-meniu care se întocmeşte săptămînal şi care oferă, la alegere, trei variante. „Flotanţii" — adică cei care îşi exprimă dorinţele în ziua respectivă — vin aici cu sufertaşele şi aleg, între cele 6—8 meniuri care le stau la dispoziţie, pe cel dorit. Bucătăriile de bloc servesc zilnic masa pentru 3 000 de consumatori (2 000 numai pe bază de abonament !). Iată o formă de deservire, pe cît de simplă şi practică, pe atît de eficientă şi pentru cetăţean şi pentru alimentaţia publică. Într-un spaţiu mic, cu personal mult mai restrins, bucătăriile de bloc înlocuiesc cel puţin zece restaurante-gigant şi munca, nu o dată ineficientă, a sute de oameni !

Am auzit, în decursul anilor, nu o dată, şefi de localuri care se plîngeau — nici mai mult, nici mai puţin — că n-au clientelă, fiindcă (ziceau ei) „le lipseşte muşchiul de vacă şi carnea de căprioară". În contrast cu asemenea... plîngăreţi, responsabilul bucătăriei centrale, Moni Ştefan, ne-a oferit o adevărată demonstraţie de spirit gospodăresc. În două foste birouri, acest om inimos a organizat, ajutat de conducerea I.A.P., două unităţi specializate în preparate de.. varză şi fasole. Mărturisim cu toată sinceritatea că am pătruns în aceste localuri cu un oarecare scepticism. Ne-am întrebat : cîte preparate poate să ofere o bucătărie numai din varză şi păstăioase ? Oare vin oamenii la masă ca să consume mereu aceleaşi preparate ? În faţa faptelor, scepticismul nostru a fost făcut ţăndări : cele două unităţi — care n-au decît 25—30 de locuri — „rulează" zilnic peste o mie de consumatori ! Nimeni nu s-a plîns vreodată aici de sărăcia preparatelor culinare. Nici n-avea de ce : pe baza unor reţete proprii (nu s-au mai aşteptat indicaţii şi ordine de la minister, cum din păcate se aşteaptă în atîtea locuri) s-au creat peste 80 de preparate din varză şi fasole, adevărate delicii culinare.

Pentru cetăţeanul Clujului, alimentaţia publică reprezintă o instituţie care-i oferă, rapid şi civilizat, toate serviciile de care are nevoie. Ce i se oferă, să zicem, unui om care vrea să servească micul dejun ? Alimentaţia publică clujeană nu numai că a soluţionat această problemă, dar a creat unităţi specializate care să asigure micul dejun pentru toate categoriile de consumatori. Să ne referim, de pildă, la cele două lacto-baruri şi la restaurantul lacto-vegetarian care oferă zilnic — de la orele 7 dimineaţa şi pînă la orele 20 — ceaiuri, omlete, mămăliguţă cu brînză, lapte şi unt, dulceaţă etc., etc. Sau, de exemplu, cele 10 secţii „gospodina" care oferă preparate de carne proaspete, micul dejun la minut : chifteluţe, cîrnăciori, mici, crenvurşti etc. Există şi două restaurante specializate pe gustări şi aperitive — zahanaua „După cinci minute" şi „Aperitivul" — unitate care oferă zilnic consumatorilor peste 80 de preparate de simigerie şi patiserie ; de toate, deci, pentru toate poftele !

Clujul — ştie toată lumea — are o populaţie numeroasă care activează în şcoli şi institute de învăţămînt superior. O dată cu începerea noului an şcolar, alimentaţia publică a invitat la masă, în unităţi anume create, elevii şi studenţii care nu locuiesc în cămine sau care nu mănîncă la cantine ori acasă. „Aţenţie părinţi ! — citim pe un fluturaş. Copiii dv., pot servi zilnic, între orele 12—15, masa la restaurantele „Metropol", „Feleac" şi „Dontoh". Masa de prînz este compusă din 3 feluri şi costă 7,50 lei". Alte cinci restaurante cu profil de pensiune — „Intim" (numai pentru femei), „Hubertus" (cu specific vînătoresc), „Metropol", „Someşul" şi „Transilvania" (cu specific tradiţional) — îşi invită zilnic oaspeţii la masă.

Ne-am convins pe bază de fapte că aici, la Cluj, diversificarea n-a fost concepută ca o acţiune menită să ducă la crearea unor restaurante cu „firmă", ci, în primul rînd, pentru a întări reţeaua cu acele unităţi care-i lipseau, pentru a îmbunătăţi calitatea preparatelor culinare şi pentru a crea în localuri o ambianţă în care consumatorul să se simtă bine.

Ar fi poate necesar, după ce am trecut în revistă structura şi profilul unităţilor, să răspundem şi unei întrebări de esenţă : sînt sau nu rentabile aceste zeci de profile de unităţi, pe care le-a creat alimentaţia publică clujeană ? Răspunsul este cît se poate de elocvent : de aproape doi ani, I.A.P. „Someşul" nu mai are nici o unitate nerentabilă ! Ba, mai mult, unităţile cu cea mai ridicată rentabilitate provin din categoria acelora care reprezintă formule simple de deservire, de care am vorbit mai sus. Beneficiile pe care le va obţine anul acesta alimentaţia publică clujeană se vor ridica — după calcule estimative — la circa 16 milioane lei. Iată că, atunci cînd ţine seama de cerinţele consumatorilor, cînd înţelege să se scuture de şablon şi rutină, alimentaţia publică poate lucra bine şi eficient. Şi pentru ea, şi pentru public.

În numele consumatorilor şi în folosul atîtor şi atîtor localuri nerentabile — care fac pur şi simplu umbră pămîntului — cerem Ministerului Comerţului Interior să treacă la generalizarea experienţei Clujului şi în alte judeţe. Ar fi o iniţiativă pe deplin întemeiată.

Constantin PRIESCU

UNDE NU-I CAP, VAI DE... CIZME

Prin luna ianuarie a acestui an, comerţul a început să fie bombardat cu reclamaţii de la cumpărătoare : cizmuliţele şi ghetele din p.v.c. plesneau la frig, devenind inutilizabile. Nici fabricile producătoare nu au fost ocolite de avalanşa de reclamaţii. Numai la „Libertatea"-Arad s-au primit atîtea reclamaţii încît au fost umplute doldora trei dosare şi au fost înlocuite peste 4 000 de perechi de cizme trimise de cetăţeni.

Vrînd să ştie care este cauza unor vicii ascunse de o asemenea amploare, comerţul s-a adresat Institutului de cercetări pentru pielărie, cauciuc şi mase plastice. Au fost date la analiză cîteva perechi din cizmele cu pricina. Supuse la probe de rezistenţă la flexiune, la 12 grade Celsius, s-a constatat, în primul rînd, că au o rezistenţă foarte scăzută — între 3 000 şi 24 000 flexiuni, faţă de un minimum de 130 000 flexiuni cît s-ar fi cuvenit. Ce reprezintă aceste cifre ? Socotind că pe o distanţă de un kilometru omul face cam 2000 de paşi, deci îndoaie tot de atîtea ori piciorul, rezultă că mai mult de două-trei zile cizmele respective nu puteau fi purtate. Din buletinul de analiză mai reies şi diferenţe mari de rezistenţă la flexiuni chiar între cizmele aceleiaşi perechi.

Cum au ajuns aceste produse în mîna cumpărătorului ? Poarta de pătrundere în reţeaua comercială a fost deschisă larg chiar prin norma internă de fabricaţie. Textul ei amintea, ce-i drept, despre „rezistenţa la flexiuni repetate" dar nu era precizată o cifră, o valoare a acestei rezistenţe care să dea certitudinea că, purtate la frig, cizmele vor da satisfacţie. Sub paravanul acestei, aparent, neînsemnate omisiuni, patru fabrici de încălţăminte au produs zeci de mii de perechi de cizme şi ghete din folii de p.v.c. a căror rezistenţă la flexiune era total necorespunzătoare. În felul acesta, la sfîrşitul sezonului trecut, în depozitele comerţului s-au strîns peste 600 000 de perechi, alte cantităţi stocînd chiar în fabrici. Ajunsă în acest punct, situaţia a devenit alarmantă. Ministerul Industriei Uşoare care, la prima sesizare a comerţului din luna aprilie, nu reacţionase în nici un fel, a hotărît ca întreprinderea „Victoria"-Timişoara să suporte consecinţele propriei neglijenţe ale căror proporţii exacte încă nici nu se cunosc. Ceea ce ştim este că au şi fost expediate de la I.C.R.T.I. Bucureşti 35 000 de perechi către fabrica „Libertatea"-Arad ; alte baze comerciale din ţară, care deţin cantităţi mai importante din acest produs, au trimis Institutului de cercetări pentru pielărie, cauciuc şi mase plastice mostre pentru efectuarea analizei de flexibilitate şi, dacă va fi cazul, loturile respective de cizme vor fi returnate la fabrica producătoare.

Care e opinia conducerii Combinatului de pielărie şi încălţăminte-Timişoara, în sfera căruia se află atît întreprinderea producătoare a materiei prime, cît şi unele din fabricile care o utilizează (deci este de două ori răspunzătoare în faţa cumpărătorului) ? „Este vorba de un lot oarecare", ne explică foarte liniştit directorul comercial al combinatului, adăugînd şi ce înţelege dumnealui printr-un „lot oarecare" : 34 000 de perechi. (Returnarea cizmelor din comerţ, afirmă dînsul, nu are o bază legală !). Totuşi, fiind vorba de o hotărîre a ministerului, le vor declasa, căutînd o valorificare a lor prin... D.C.A. Diferenţa de preţ va fi suportată de întreprinderea „Victoria". Din această declaraţie, rezultă o concepţie cel puţin confuză cu privire la răspunderea faţă de calitatea produselor şi multă indiferenţă în modul cum tratează conducerea combinatului o situaţie foarte gravă, cu serioase consecinţe negative.

Înscrierea în norma internă a unui prag de 130 000 de flexiuni, la care trebuie să reziste de acum înainte cizmele şi ghetele din p.v.c. este, desigur, un fapt pozitiv. Este nevoie însă nu numai de acest adaus în actul de fabricaţie, ci şi de o creştere substanţială a spiritului de răspundere, de o schimbare în mentalitatea unor conducători de fabrici şi combinate, care continuă să vadă în produsele ce ies pe poarta fabricii doar nişte cifre de plan, raportate ca îndeplinite, fără să se întrebe dacă ele vor rezista confruntării cu exigenţele cetăţeanului. Un asemenea mod îngust de a privi lucrurile se dovedeşte — şi cazul de mai sus nu lasă nici o îndoială asupra acestui lucru — extrem de păgubitor.

Rodica ŞERBAN

ANCHETĂ DE DRAGUL ANCHETEI, SAU PENTRU STABILIREA ADEVĂRULUI ?

La 25 mai a.c., în staţia C.F.R. Oradea-Est, a avut loc un accident de muncă colectiv, ca urmare a ciocnirii unui tren de marfă cu o locomotivă ce manevra nişte vagoane. În urma acestui accident, şase persoane care deserveau cele două garnituri au fost accidentate, suferind diferite traumatisme. De asemenea, s-au produs pagube materiale de multe zeci de mii de lei. În urma cercetărilor efectuate de autorităţile amintite, s-a stabilit că se produseseră o serie de încălcări ale disciplinei de lucru şi, la propunerea Inspecţiei de stat pentru protecţia muncii, au fost trimişi în judecată vinovaţii. La 12 august 1970, cu sentinţa penală nr. 288, Tribunalul judeţean Bihor condamnă pe mecanicul de locomotivă Crăciun Urs la 4 ani închisoare corecţională, iar pe feroviarii Florian Negruţia şi June Gheorghe — la cîte 3 ani. De asemenea, ei au fost obligaţi solidar la plata sumei de 72 mii lei, despăgubiri civile către regionala C.F.R. Neglijenţa, ignorarea şi încălcarea grosolană a normelor de protecţia muncii se plătesc !

Cercetîndu-se, în amănunt, fiecare caz grav, sancţionîndu-se exemplar vinovaţii se urmăreşte respectarea legii, creşterea răspunderii personale pentru îndeplinirea tuturor obligaţiilor privind măsurile de protecţie a muncii, evitarea în viitor a repetării unor cazuri asemănătoare. „Chezăşia eficacităţii anchetelor constă în operativitate — ne spune ing. Alexandru Băilescu, inspector-şef pentru protecţia muncii în Capitală. Dacă cercetarea amănunţită nu se face imediat, pe loc şi de către toţi factorii angrenaţi, urmele dispar, situaţiile de fapt se modifică, mărturiile se estompează, iar vinovăţiile de multe ori se diluează pînă la dispariţie".

Despre ce operativitate ar putea fi vorba, de pildă, în cazul cercetării accidentului suferit de Iosif Creci, încă în luna ianuarie a.c., în timp ce lucra împreună cu artificierul Ioan Boche la pregătirea unei puşcări în sectorul Derna, al exploatării miniere Voievozi ? Artificierul — se spune în concluziile dosarului — a comandat explozia înainte ca minerul să se retragă la locul de refugiu. Rezultatul — grave plăgi la ambii ochi. Dosarul se afla încă, în septembrie, adică după nouă luni, în cercetarea Inspectoratului judeţean Bihor al miliţiei. Era de stabilit dacă într-adevăr aşa s-au întîmplat lucrurile, dacă Boche trebuie sau nu trimis în judecată. Ce mărturii sau probe suplimentare mai puteau fi găsite după atîta vreme ?

În mai a.c., o echipă de muncitori executa săpături pentru fundaţii la noul cinematograf din oraşul Vaslui. Se lucra la o adîncime de şapte metri, cu maluri neconsolidate, contrar prevederilor normelor de tehnica securităţii. Un mal s-a surpat, omorînd pe săpătorii Dumitru Olaru şi Ioan Huiba. În urma lor au rămas văduve, trei copii minori. Ancheta s-a împotmolit însă la procuratura locală. Oare într-adevăr să fi fost atît de greu de stabilit vinovaţii gravelor neglijenţe care au declanşat tragedia celor două familii ?

Există, desigur, şi cazuri a căror finalizare este mai dificilă, cu implicaţii grave şi circumstanţe complicate, care justifică unele întîrzieri. Astfel, în incinta Uzinei de medicamente Bucureşti, la 14 ianuarie, pe linia ferată a avut loc un grav accident, soldat cu două cazuri mortale şi patru invalidităţi. Vinovaţii direcţi erau cîţiva impiegaţi de mişcare şi responsabili cu siguranţa circulaţiei. Nici ancheta,

Pe teme de protecţia muncii

nici mai tîrziu organele de judecată nu s-au mulţumit cu această constatare, au urmărit cu atenţie cauzele mai adînci, stabilind că factorul principal care a dus la acest accident a fost „existenţa şi tolerarea permanentă a unor deficienţe în organizarea, conducerea şi controlul activităţii transporturilor în cadrul Uzinei de medicamente Bucureşti şi a Centralei Electrotermice Bucureşti-Sud". Aceasta a implicat şi alţi factori, cu răspunderi precise, a necesitat un număr de expertize şi suplimente de expertize. Totuşi, cazul se află în instanţă şi urmează să fie soluţionat. Asemenea situaţii sînt însă rare. În decurs de un an, pot fi numărate pe degete. În schimb, altele, mult mai simple, cu zecile, sînt tărăgănate, în fiecare judeţ. Astfel, la finele lunii trecute, peste 440 de dosare întocmite de inspecţiile judeţene de protecţia muncii aflate la miliţie, nu fuseseră rezolvate, iar alte cîteva sute de dosare nu-şi încheiaseră stagiul la procuratură.

— De ce durează atît ancheta ?

— Dosarul merge, mai întîi, la procuratură şi abia apoi vine la miliţie — ne spune tovarăşul general-maior Ion Nasea, comandantul Inspectoratului judeţean de miliţie Braşov. Ne descurcăm destul de greu cu aceste cazuri. Nu sînt în specificul nostru. Fiind atît de delicate şi cerînd o mare cheltuială de timp, iar noi fiind aglomeraţi de cazurile de care trebuie să ne ocupăm în primul rînd, rezolvarea acestor dosare mai trenează...

— Şi la noi aglomerarea cu lucrări este deseori cauza întîrzierii în finalizarea unor dosare — este de părere tovarăşul Emil Moga, procurorul judeţului Braşov. Alcătuirea unui astfel de dosar nu e uşoară. Necesită o pregătire tehnică şi juridică deosebită, aş spune chiar o specializare. Cu toate acestea, de fiecare dată, alt lucrător teritorial al miliţiei — uneori şefii de post din comune — se ocupă de ele. În asemenea situaţii, alcătuirea unui dosar care să întrunească toate condiţiile cerute durează. Uneori se trimit înapoi spre completare. Cu ocazia modificărilor procedurale de acum doi ani, unele lucruri s-au complicat inutil, în detrimentul soluţionării operative a cazurilor...

Despre ce este vorba ? S-a trecut în competenţa procuraturii cercetarea unor accidente de circulaţie, domeniu în care miliţia este specializată, are o experienţă mare, lucrează operativ şi s-a trecut la miliţie anchetarea accidentelor de muncă. În ambele domenii, s-a obţinut doar tărăgănarea soluţionării.

Dincolo de aceste aspecte, să le zicem obiective, care împiedică soluţionarea operativă a dosarelor privind accidentele grave de muncă, există cazuri — ce-i drept rare — cînd cauzele sînt cu totul altele. De exemplu, la Combinatul chimic „Victoria", într-unul din atelierele de uscare s-a declanşat un incendiu urmat de o explozie. Ancheta constată defecţiuni de funcţionare la sistemul de inundare, încălcări ale regimului de depozitare şi alte abateri. Accidentul a costat viaţa a patru muncitori. Maistrul instalaţiei, tehnologul şi şeful secţiei respective — cei vinovaţi de abaterile care au declanşat un accident soldat cu atîtea tragedii familiale — îşi văd liniştiţi de treabă. (Nici n-au fost puşi măcar — fireşte nu asta era principalul — să plătească obişnuitele amenzi contravenţionale pentru abateri de la normele de tehnica securităţii). Cercetările s-au făcut, concluzii s-au stabilit. De ce nu şi-a spus cuvîntul justiţia ?

Arătam mai sus că, printre principalele motive ale tărăgănării, se numără aglomerarea forurilor de anchetă. Cu aceasta se ridică întrebarea : este necesar ca un număr atît de mare de dosare să formeze obiectul unor anchete ? Toţi interlocutorii noştri — de la inspecţiile pentru protecţia muncii, de la miliţie şi de la procuratură — sînt unanimi în părerea lor că anchetarea accidentelor soldate cu cazuri de invaliditate are sens numai atunci cînd inspecţia pentru protecţia muncii apreciază că sînt întrunite elementele unei infracţiuni.

Dacă ne referim la judeţul Braşov, doar a cincea parte din totalul dosarelor ar fi trebuit anchetate. Este cu totul altceva să urmăreşti operativ o duzină de anchete, decît să tărăgănezi şaizeci, din cauza aglomerării lor excesive. Fireşte, o doză importantă de vină pentru aceste tărăgănări o poartă atît inspectoratele judeţene de protecţia muncii cît şi forul lor tutelar — Ministerul Muncii. În mod paradoxal, tocmai în cazurile grave, acţiunea se limitează la întocmirea dosarelor şi trimiterea lor către miliţie sau procuratură. Finalizarea lor nu se urmăreşte şi în foarte multe cazuri nici măcar nu se cunosc rezultatele anchetelor sau sentinţele.

Apreciem că Departamentul pentru problemele de protecţia muncii trebuie să aibă un rol activ şi în problema promovării legalităţii în acest sector de activitate, să sprijine autoritatea inspectoratelor judeţene, să ceară şi să urmărească soluţionarea fiecărui caz grav. Aceasta va contribui la realizarea scopului final : reducerea numărului şi a gravităţii accidentelor de muncă.

Al. PLAIEŞU

Nepăsare de 1000 lei pe zi

De aproape două săptămîni, la marginea unei tarlale de porumb de pe Valea Zeletinului staţionează cu regularitate, de dimineaţă şi pînă seara, un autotaximetru din Bacău. Oare ce caută aici, la o distanţă de peste 100 km de oraş ? Este întrebarea pe care, alături de cooperatorii din Slobozia şi Stănişeşti, ne-am pus-o şi noi. De la conducerea întreprinderii comunale din Bacău, proprietara autovehiculului respectiv, am aflat că maşina a fost închiriată de Institutul de studii şi proiectări pentru îmbunătăţiri funciare şi gospodărire a apelor din Bucureşti (!), pentru transportul unor salariaţi care execută prospecţiuni în vederea amenajării complexe a Văii Zeletinului. Comanda — purtînd data de 19 septembrie a.c. — este semnată de inginerul Alexiu, şeful lucrării. O singură cursă costă peste 1 000 de lei.

Deşi transportul pînă în comuna Slobozia se poate efectua cu autobuzele I.T.A., deşi în fiecare zi, de la centrul judeţului, fac deplasare în această direcţie numeroase turisme ale diferitelor instituţii, cei de la institutul amintit îşi permit luxul să cheltuiască în scopul deplasării o asemenea sumă exorbitantă. N-avem nimic împotrivă, cu o condiţie : să o facă din banii lor, nu pe punga statului. Iar realitatea e că, pentru ca eroii noştri să poată dormi confortabil la hotelurile din oraş, I.S.P.I.F.G.A. aruncă zilnic pe fereastră 1 000 de lei. Nu era mai firesc să se fi închiriat în comună cele cîteva camere trebuincioase ? Dar se pare că tocmai cu acest lucru nu se pot împăca dumnealor. **Aşa se face că institutul a plătit întreprinderii comunale din Bacău, numai într-o săptămînă, suma de 7 276 lei pentru transportul cu autotaxiul.** Deocamdată, cursele continuă ; la cît se vor ridica pînă la urmă cheltuielile, rămîne de văzut. Oare cu a cui permisiune risipeşte acest institut banii statului ?

Gh. BALTĂ
corespondentul „Scînteii"

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

Competiţia „4 pe un loc rezervat"

„Locuitorii municipiului Tulcea s-au bucurat mult cînd a fost pus în circulaţie acceleratul cu locuri rezervate 832 — ne scrie *M. Anghelina*. S-au creat astfel condiţii mai bune pentru călătorie pe linia Tulcea—Bucureşti. Dar, la 20 septembrie a.c., C.F.R.-ul ne-a făcut o surpriză : fără să se fi anunţat vreo modificare în mersul trenurilor, cele 4 vagoane de clasa I şi a II-a care formau trenul accelerat 832 au fost scoase din circulaţie şi a apărut vechiul vagon-automotor, fără locuri rezervate, deşi pentru ziua respectivă se vînduseră tichete de rezervare a locurilor. Ca urmare, călătorii care în mod normal încăpeau în 4 vagoane au fost nevoiţi să urce în unicul vagon-automotor. Nu e greu de închipuit în ce condiţii au călătorit 4 oameni pe un loc „rezervat". Mă întreb, tovarăşii de la C.F.R. ştiu oare ce înseamnă să cumperi tichet pentru loc rezervat şi să călătoreşti într-un picior, claie peste grămadă ? Şi încă o întrebare : dacă tot aveau de gînd să desfiinţeze trenul respectiv, de ce au mai încasat bani pe tichete ? Măsura luată de forurile de la calea ferată nemulţumeşte pe călătorii din municipiul Tulcea şi este necesar să se revină asupra ei. Dacă se socoteşte totuşi că nu-i posibil, ar trebui să se mai adauge unul sau două vagoane-automotoare şi să se introducă rezervarea biletelor".

„Confort" plătit, dar negarantat

„În luna septembrie a acestui an — ne scrie *Dumitru Vişoiu* din Craiova, str. Maxim Gorki 46 — am cumpărat de la un magazin din oraş o sobă de încălzit „Confort", fabricată la Întreprinderea „1 Septembrie" din Satu-Mare, pe care am plătit 1 248 lei. Cînd am început s-o folosesc, am constatat că ori se stinge după numai 10 minute de funcţionare ori bubuie şi trebuie să o opresc imediat. În plus, îi lipsesc şuruburi, petrolul curge din bazin. Am căutat un meşter să o repare. Dar nimeni nu s-a oferit, probabil de frică să nu o strice mai rău. Am trimis o scrisoare întreprinderii care a fabricat-o, dar n-am primit încă nici un răspuns.

În această situaţie, avînd în vedere suma mare de bani plătită pentru procurarea acestei sobe, precum şi faptul că nu există meşteri în stare s-o repare, singura în măsură să rezolve această chestiune este întreprinderea producătoare. Ciudat însă, o dată cu soba respectivă, nu mi-a fost înmînat şi certificatul de garanţie. Să fie aceasta o tactică a întreprinderii respective pentru a nu-şi îndeplini obligaţiile ?".

Răbdarea nu încălzeşte

Din Ploieşti, *Ion Mirea* dă un semnal de alarmă în legătură cu mersul lucrărilor de termoficare la blocurile de locuinţe A 8, A 9,

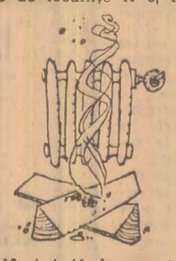

A 10 şi A 11 de pe strada Andrei Mureşanu. „În luna iunie a.c., această centrală a fost demontată, pentru ca în locul ei să se facă un racord la conducta de termoficare a oraşului. Au trecut lunile de vară, a trecut şi septembrie, acum ne aflăm în octombrie, dar lucrările de termoficare la cele patru imobile încă nu sînt terminate. Se înţelege că, tot de atunci, locatarii acestor imobile au fost lipsiţi de apă caldă. Am sesizat, în nenumărate rînduri, consiliul popular al municipiului, dar fără rezultat. Ni se spune să avem răbdare, că lucrarea va fi terminată. Cînd anume, nimeni nu poate să precizeze. Se înţelege că aceste invitaţii la răbdare nu ne pot încălzi".

Ploaia... popririlor

Iată ce ne scrie *Iftimie Ion* din Comăneşti, str. Saivanului, nr. 2 :

„În 1965, m-am pomenit, ca din senin, că mi se reţine de către staţia C.F.R. Comăneşti o sumă de bani. Salariaţii staţiei n-au ştiut să mă lămurească la început pentru ce anume, dar ulterior am aflat că aceşti bani erau numai o parte din suma de 1005 lei ce trebuia să mi se reţină în urma unui act de poprire înaintat staţiei de către fostul sfat popular al oraşului Comăneşti şi care reprezenta plata spitalizării mele pe o anumită perioadă. Dar ştiam că atît eu cît şi membrii familiei mele nu fuseserăm internaţi în acea vreme în nici un spital. De aceea m-am adresat fostului sfat popular respectiv, cerînd să lămurească această chestiune. De-aici am fost trimis la secţia financiară a fostului raion Moineşti. În 1966 (după aproape un an), în sfîrşit, am intrat în posesia unei hîrtii în care se arăta că este o eroare, că nu eu trebuia să plătesc această sumă, ci un alt Iftimie Ion, din aceeaşi comună, în vîrstă de 58 de ani. Am dus această adresă la fostul sfat popular Comăneşti şi, cu adresa

nr. 666, de aici s-a solicitat staţiei C.F.R. sistarea popririi. Dar mi se opriseră deja 640 lei. Cum să intru în posesia lor ? M-am adresat pentru aceasta, din nou, fostului sfat popular Comăneşti. Dar de-aici mi s-a spus răspicat : „Banii o dată intraţi în fondurile sfatului nu se mai restituie". Mi s-a propus totuşi o soluţie de recuperare a lor şi anume să fie transferaţi pentru plata impozitului pentru casă. Am acceptat, n-aveam încotro. Dar au fost numai vorbe-n vînt şi promisiuni ; impozitul l-am plătit în continuare. Anul acesta, colac peste pupăză, tot din senin m-am pomenit cu o nouă poprire în sumă de 905 lei. De ce oare în Comăneşti plouă, din senin, cu popriri ?"

Nu mai ştiu cum mă cheamă

Locuiesc în Ploieşti şi, după acte, mă cheamă Ion Corban. Pe tata, azi decedat, l-a chemat, potrivit actului de naştere seria N.J. nr. 6759643, Corbanu. Actul de naştere al tatii a fost eliberat în 1955 în baza registrului stării civile din Focşani cu nr. 491 din 12-IX-1908. Nu încerc prin aceste date să-mi fac autobiografia, ci le-am relatat spre a fi ajutat ca să mă cheme şi pe mine ca pe tata pentru că, altfel, întîmpin fel de fel de greutăţi. Este adevărat că nu ziarul se ocupă cu schimbarea numelui oamenilor ci judecătoria. Eu am cerut Judecătoriei din Ploieşti, în februarie a.c., să-mi schimbe numele ca în acte, ceea ce a şi făcut. Prin sentinţa civilă nr. 4384 din 2.VII. 1970, sus-numita instanţă îmi schimbă numele, dar acum nu mă mai cheamă nici Corban, nici Corbanu ca pe tata, ci Corbană. Interesîndu-mă de unde provine această nepotrivire, am aflat că totul se datoreşte miliţiei municipiului Focşani, care „a întreprins cercetări" şi a comunicat judecătoriei că m-ar chema Corbană. Acum, pur şi simplu, nici eu nu mai ştiu cum mă cheamă.

Ion Gh. CORBAN
str. 8 Martie nr. 44
Ploieşti

ÎNTÎLNIRI ALE PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU LA NEW YORK

Președintele Nicolae Ceaușescu l-a primit pe ministrul afacerilor externe al Canadei, Mitchell Sharp

NEW YORK. — Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit la reședința sa din New York — sediul misiunii române de pe lîngă Națiunile Unite — pe Mitchell Sharp, ministrul afacerilor externe al Canadei, șeful delegației canadiene la cea de-a 25-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

La întrevedere au asistat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al României, precum și membri ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe al Canadei, ai misiunii permanente și ai delegației acestei țări la O.N.U.

În timpul convorbirii, în cursul căreia au fost abordate unele aspecte ale activității și rolului Organizației Națiunilor Unite, a avut loc, totodată, un schimb de vederi cu privire la problemele actuale ale vieții internaționale, inclusiv problema securității europene și a pregătirilor în vederea unei conferințe europene de securitate și pace. Cu prilejul întrevederii s-a exprimat dorința reciprocă de a se dezvolta relațiile româno-canadiene în toate domeniile, inclusiv pe planul cooperării economice.

Vizita la Muzeul Guggenheim

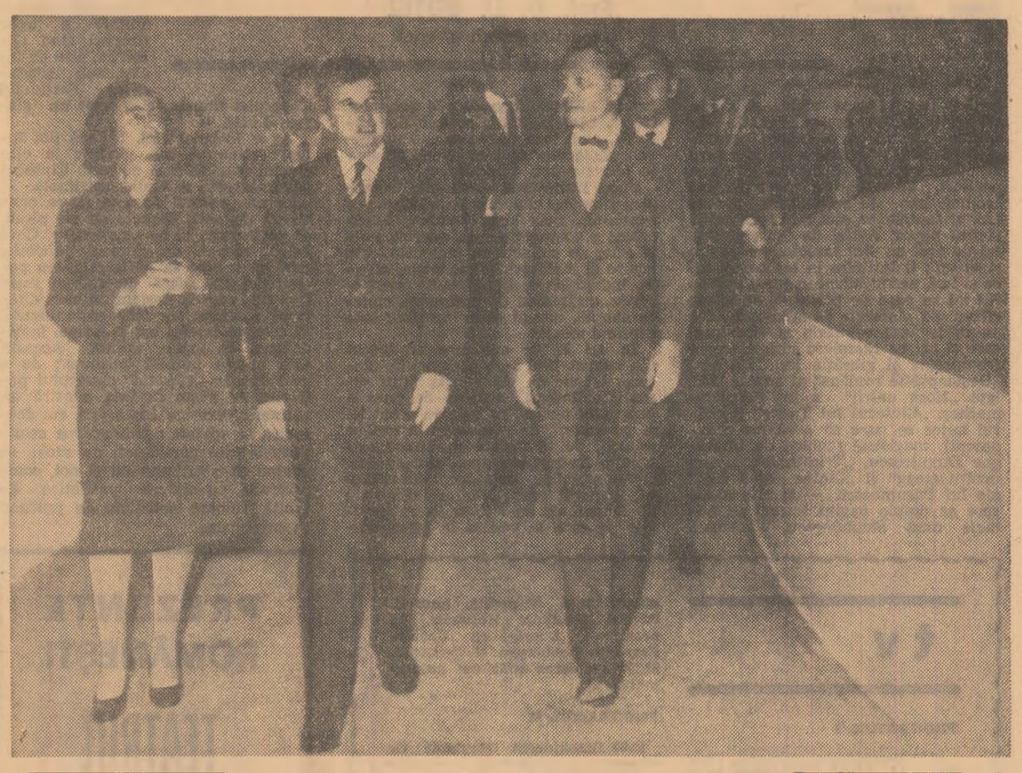

În cursul dimineții de miercuri, tovarășul Nicolae Ceaușescu și soția, Elena Ceaușescu, au vizitat, împreună cu tovarășul Dumitru Popescu și ambasadorul Corneliu Bogdan, cunoscutul muzeu Guggenheim.

Președintele Nicolae Ceaușescu a fost întîmpinat de directorul muzeului, Thomas Messer, care a prezentat înalților oaspeți prețioasele colecții de artă contemporană ale muzeului, renumite în întreaga lume pentru înalta lor valoare artistică.

Dejun oferit de președintele băncii „Chase Manhattan"

În onoarea președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, președintele băncii „Chase Manhattan", David Rockefeller, a oferit miercuri un dejun. Șeful statului român a fost însoțit de Dumitru Popescu, precum și de ambasadorul Corneliu Bogdan și Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior.

Înaintea dejunului, președintele Nicolae Ceaușescu și David Rockefeller au avut o convorbire în cabinetul de lucru al președintelui băncii. La dejun au luat parte George Roeder jr., vicepreședintele Consiliului de administrație al băncii, J. Doyle Dewitt, președintele companiilor de asigurare a transportului călătorilor „The Travelers Insurance Companies", J. Richardson Diworth, reprezentant al companiei „Rockefeller Family and the Asociates", William Hewlett, președintele Consiliului de administrație al companiei „Hewlett-Packard", Frederick Kappel, fost președinte al Consiliului de administrație al companiei „American Telephone and Telegraph Co.", Ralph Lazarus, președintele corporației „Federated Department Stores inc.", Jeremish Milbank jr., președintele firmei „Commercial Solvents Corporation", C. Jay Parkinson, președintele Consiliului de administrație al „The Anaconda Company", Whitney Stone, președintele corporației „Stone and Webster", Willard e Butcher, vicepreședinte executiv al „The Chase Manhattan Bank" și președinte al Consiliului de administrație al filialelor din străinătate al „Chase Manhattan Overseas Corporation", și alți reprezentanți marcanți ai cercurilor economice și financiare din S.U.A.

În cursul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă destinsă, au fost discutate probleme referitoare la dezvoltarea colaborării și cooperării economice între România și S.U.A.

Plecarea la Los Angeles

NEW YORK. — Miercuri după-amiază, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, a plecat într-o călătorie pe coasta de vest a Statelor Unite, unde va vizita orașele Los Angeles și San Francisco, precum și unele obiective industriale, agricole și de interes social-cultural.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este însoțit de Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., deputat în Marea Adunare Națională, precum și de ambasadorul țării noastre la Washington, Corneliu Bogdan, și alte persoane oficiale române.

Șeful statului român călătorește cu un avion special al Casei Albe, fiind însoțit de W. Codus, reprezentant al Departamentului de Stat al S.U.A.

De la Porțile de Fier, sistemul electroenergetic național a primit pînă acum aproape 70 milioane kWh

Primul hidroagregat al centralei de la Porțile de Fier a pulsat în sistemul electroenergetic național aproape 70 000 000 kWh energie electrică. În acest fel, energeticienii celei mai tinere hidrocentrale a țării și-au îndeplinit sarcinile anuale de plan. Principalii factori care au contribuit la obținerea acestui succes sînt, după cum precizează Stelian Dedu, inginer-șef al hidrocentralei de la Porțile de Fier, intrarea în funcțiune a acestui hidroagregat cu 45 de zile înainte de termen, funcționarea ireproșabilă a turbinei, a generatorului electric, transformatorului de forță, instalațiilor anexe și exploatarea lor corectă. Totodată, puterea efectivă a grupului a sporit proporțional cu creșterea diferenței de nivel a apei, de la 50 la 65 și chiar la 75 MW.

În același timp, la agregatul nr. 2 s-au încheiat cu bune rezultate prima etapă a probelor tehnologice. Au fost astfel inaugurate probele finale, premergătoare conectării sale la sistemul electroenergetic național, creîndu-se condiții optime pentru ca, pînă la sfîrșitul anului, economia națională să primească în plus, de la Porțile de Fier, 135 milioane kWh energie electrică.

Noi obiective în peisajul industrial al județului Harghita

Peisajul industrial al județului Harghita se îmbogățește cu noi și importante obiective. Anul acesta, pe harta economică a județului a fost consemnată intrarea în funcțiune a importante capacități de producție. Astfel, în municipiul Odorheiul Secuiesc au intrat în exploatare obiectivele prevăzute în ultima etapă de dezvoltare a fabricii de ață integrată, iar moderna fabrică de tricotaje din Miercurea Ciuc și-a dublat capacitatea de producție. Potrivit planului de investiții, potențialul economic al județului Harghita va spori ca urmare a contribuției noilor unități industriale aflate în construcție. Printre acestea se află filatura de lînă pieptănată din Miercurea Ciuc, filatura de bumbac din Odorheiul Secuiesc și altele.

Hală pentru producția a 15 000 tone armături din oțel pentru industria petrolieră

În cadrul Uzinei constructoare de utilaj petrolier din Tîrgoviște a fost terminată cu aproape trei luni mai devreme construcția unei mari hale, care va deservi noua fabrică de armături industriale. Aici se vor realiza 15 000 tone armături din oțel pentru industria petrolieră. De asemenea, se apropie de sfîrșit construcția unor noi secții de turnătorie, de prelucrări mecanice și de montaj, se efectuează lucrări de modernizare a alimentării cu apă, energie electrică și termică a tuturor secțiilor productive, se stabilesc măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de transport intern al materiilor prime și materialelor. În anii viitorului cincinal, cînd lucrările vor fi încheiate, potențialul uzinei de utilaj petrolier din Tîrgoviște se va dubla.

Din agenda Tîrgului internațional din București

Viu interes pentru produsele românești

Standurile firmelor expozante care participă la ediția inaugurală a Tîrgului internațional din București au stîrnit, încă din primele zile, interesul specialiștilor și al celorlalți vizitatori. Produsele românești se bucură de o deosebită atenție, atît din partea vizitatorilor din țară, cît și a specialiștilor și oamenilor de afaceri de peste hotare, care se folosesc din plin de prilejul de a face cunoștință „pe viu" cu cele mai reprezentative realizări ale industriei noastre constructoare de mașini. **Ing. Ion Berechet**, director adjunct la întreprinderea „Mașinexport", ne-a relatat că o serie de specialiști și oameni de afaceri din Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Finlanda, Suedia, Austria și R. F. a Germaniei s-au interesat îndeaproape, în vederea încheierii unor tranzacții, de strungurile carusel cu comandă program, mașinile de alezat și frezat, cele de rectificat, mașinile pentru prelucrarea lemnului, ca și de motoarele electrice și grupurile convertizoare.

— Pe lista exponatelor românești care au trezit un interes comercial deosebit — a precizat **ing. Iosif Felea**, consilier în Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — mai trebuie trecute noile tipuri de tractoare, calculatoarele și diferitele componente electronice, instalațiile de foraj F-320-3DH și F-320-DE. Și ar mai trebui adăugat că miercuri, a doua zi a tîrgului, au fost semnate primele contracte : pentru surse și corpuri de iluminat în valoare de 100 000 de dolari și pentru cinescoape de 17 000 de dolari. Partenerii de peste hotare se arată însă interesați și de posibilitatea de a realiza diferite produse în colaborare cu uzinele românești.

La pavilionul U.R.S.S.

Astăzi, în cadrul tîrgului este ziua națională a Uniunii Sovietice. Ieri am vizitat din nou pavilionul U.R.S.S. Sînt expuse aici, și apreciate de publicul vizitator, peste 1 000 de produse realizate în aproximativ 180 de întreprinderi sovietice : mașini-unelte, aparataj și utilaj electronic, mașini energetice, instalații și dispozitive de control și automatizare, utilaje pentru industria ușoară etc. De un interes aparte am constatat că se bucură, mai ales printre specialiști, standul Academiei de Științe a U.R.S.S., care prezintă o gamă largă de aparatură modernă de cercetare. Această prezență reflectă pregnant că tehnica modernă este rezultatul strînsei colaborări dintre savanți și tehnicieni, oglindește puternicul impuls pe care-l dă cercetarea științifică dezvoltării industriei contemporane. Pe o serie de exponate a apărut inscripția „Vîndut".

— Vedem că tranzacțiile au și început să se perfecteze. La ce valoare se ridică ?

— În prima zi — ne-a răspuns directorul general al pavilionului, **Pavel A. Cerviakov** — am semnat contracte de vînzare în valoare de 450 000 de ruble pentru mașini-unelte de prelucrat metale și pentru aparate de precizie. Astăzi încă nu dispun de situația exactă a tranzacțiilor. În orice caz, tratativele cu diverși posibili parteneri se desfășoară în plin și sîntem foarte mulțumiți de modul în care evoluează. Aceasta nu înseamnă însă altceva decît că tîrgul își atinge scopul.

Conferințe și filme tehnice

Așa cum am mai anunțat, participanții la tîrg organizează pentru specialiști numeroase conferințe tehnice. Ciclul acestora a debutat ieri cu conferința despre aparate românești pentru aplicații industriale ale radiațiilor nucleare realizate la Institutul de Fizică Atomică din București.

Tot în cursul zilei de ieri, antrepriza română de construcții „Arcom" — cunoscută prin numeroase edificii industriale complexe executate sau în curs de execuție în diverse țări din Europa, Africa și Asia — a prezentat primele pelicule din ciclul de filme tehnice axate pe procedee originale elaborate de specialiștii români în acest domeniu.

A. PRODAN

● Potrivit primelor date furnizate de organizatori, numărul oaspeților străini se cifrează la peste 5 000, majoritatea specialiști și oameni de afaceri.

● Pieter Veecken Putman-Cramer, ambasadorul Olandei la București, și S. J. van den Bergh, președintele Camerei centrale pentru dezvoltarea comerțului cu Olanda, Kaarlo Veikko Makela, ambasadorul Finlandei la București, și Asociația generală a exportatorilor din Suedia au oferit miercuri recepții cu prilejul zilelor naționale ale Olandei, Finlandei și, respectiv, Suediei la Tîrgul internațional din București.

● La invitația Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România au sosit în Capitală Schmidt Wittmack, vicepreședinte al Camerei de Comerț Exterior a Republicii Democrate Germane, și Roger Lucas, reprezentant al Centrului Național de Comerț din Franța.

ECOURI ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Deschiderea primei ediții a Tîrgului internațional din București a suscitat un viu interes peste hotare. Presa din diferite țări consacră acestui eveniment relatări, comentarii și informații ample.

Anunțînd deschiderea tîrgului, ziarul „Pravda" subliniază că „la inaugurarea oficială au participat conducători ai P.C.R. și ai guvernului român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și delegații guvernamentale din țările socialiste, printre care și delegația sovietică". Într-un articol intitulat „Primul Tîrg internațional", ziarul **„Sovetskaia Rossia"** arată, printre altele : „Organizarea acestui tîrg a devenit posibilă datorită politicii de industrializare a României, promovate de Partidul Comunist Român în decursul ultimilor 20 de ani".

„Primul Tîrg internațional din București — scrie ziarul bulgar **„Otecestven Front"** — constituie o mare manifestare economică a vecinei noastre din nord, el reflectînd succesele economiei acesteia, în special ale industriei, precum și posibilitățile ei crescînde de export".

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, E. Szyr, conducătorul delegației guvernamentale care a luat parte la deschiderea tîrgului, a declarat corespondentului **P.A.P.** la București că prima ediție a Tîrgului internațional din București reprezintă o mărturie a progresului realizat în Republica Socialistă România în producție și tehnică. El a subliniat că reține atenția efortul concentrat în scopul realizării unei dezvoltări rapide a ramurilor care hotărăsc asupra caracterului modern al economiei naționale.

Informînd despre deschiderea tîrgului, agenția albaneză de știri — **A.T.A.** — relatează că Albania este reprezentată de un pavilion organizat de Camera albaneză de comerț. Pavilionul albanez, subliniază agenția citată, a fost vizitat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

„Este vorba — scrie cotidianul economic italian **„Il Globo"** — despre un eveniment ce merită să fie relevat atît prin consistența manifestării, a sectoarelor pe care le cuprinde tîrgul, cît și prin participarea externă de prestigiu, în cadrul căreia Italia dobîndește un loc de seamă". Tîrgul, continuă același ziar, „constituie o mărturie a drumului României pe linia dezvoltării industriale, a modernizării tehnologice și colaborării comerciale cît mai largi posibile".

Tîrgului internațional din București i-au fost consacrate emisiuni speciale de unele **posturi de radio vest-germane și americane**, în care a fost subliniată larga participare a firmelor străine, diversitatea și nivelul standurilor românești. Relatînd vizitarea pavilionului american de către șeful statului român, unul dintre posturile de radio citate a arătat că tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat speranța că participarea Statelor Unite la Tîrgul internațional va constitui „un prilej pentru o mai bună dezvoltare a colaborării dintre cele două țări".

Irigațiile accelerează și ieftinesc însămînțările

Într-o zonă care cuprinde cea mai mare parte a județelor Dolj, Olt și Ilfov, datorită faptului că nu a plouat de foarte multă vreme, însămînțările de toamnă se execută în condiții grele, deși în această zonă există suprafețe mari de teren amenajate pentru irigat unde se puteau face udări de aprovizionare. De exemplu, în cadrul sistemului de irigație Calafat — Bălești, județul Dolj, a fost dată în exploatare pînă în prezent o suprafață de 30 454 hectare. Aici, 15 cooperative agricole și două întreprinderi agricole de stat cultivă cereale păioase de toamnă pe o suprafață de aproape 7 700 hectare. Cu toate că vremea se menține în continuare secetoasă, irigațiile de aprovizionare nu se folosesc decît în mică măsură. Pînă la data de 13 octombrie, cooperativele agricole au făcut udări numai pe 605 hectare din cele 6 890 hectare destinate culturilor păioase de toamnă. Nu există apă pe canale ? Nu au utilajele necesare ? Nici vorbă. Există de toate.

Am vizitat stația principală de pompare a apei din sistemul de la Basarabi, situată pe malul Dunării. Ea funcționează doar cu 50 la sută din capacitate. De ce oare ? „Nu avem cerințe de apă, ne-a spus maistrul de schimb Claudiu Ionescu. De fapt, dacă facem un calcul, pe luna septembrie și primele zile din octombrie, noi am furnizat zilnic o cantitate de apă ce reprezintă doar a cincea parte din debitul pe care îl putem pompa pe canale". Deși au fost întocmite grafice de folosire a apei, ele nu se respectă de către unitățile cooperatiste. Urmărind modul de folosire a stației de pompare de la Basarabi, pe primele 13 zile din luna octombrie, se constată că în perioada respectivă cinci pompe nu au funcționat. În ziua de 5 octombrie, bunăoară, au funcționat doar trei pompe din cauză că principalele canale erau pline ochi, încît dacă s-ar fi pompat mai multă apă era pericol să se reverse pe terenurile din jur. În timp ce apa stagnează în canale, cooperativele agricole Piscul Vechi, „1 Mai" și „23 August" din Bălești, Negoi nu au udat pînă în prezent nici un hectar.

Cooperativa agricolă „1 Mai"-Bălești are amplasată în sistemul irigat întreaga suprafață cu grîu de 700 hectare. Pînă la data de 8 octombrie au fost însămînțate 310 hectare cu grîu și 50 de hectare cu orz. Din cauza secetei, pregătirea terenului a fost făcută în condiții deosebit de grele. Tractoriștii sînt nevoiți să facă cîte 3—4 discuiri, să dea cu tăvălugul, cu grapa rotativă pentru a sparge bolovanii mari care ies la arat. De irigat nici vorbă. Și trebuie spus că aici există apă „la robinet". S-a făcut un sistem modern de conducere a apei prin conducte îngropate. Ce fac specialiștii și membrii consiliului de conducere ? Pe inginerul-șef al cooperativei, Ștefan Firănescu, l-am întîlnit la tarlaua de la Becherești. La întrebarea de ce nu se irigă, a răspuns liniștit : „Am așteptat ploaia să mai scăpăm de cheltuieli cu udatul. În al doilea rînd, nu am irigat din cauză că nu am găsit cele mai bune metode de cointeresare a motopompiștilor ; din 46 ciți am școlarizat, avem în prezent doar patru".

În județul Dolj, o inexplicabilă reținere în ce privește irigarea de aprovizionare impusă de umiditatea scăzută din sol

Situații asemănătoare am întîlnit și la cooperativa agricolă „Viață nouă" din Poiana Mare. Cu toate că cele 610 hectare destinate culturii griului și cele 40 hectare pentru orz sînt în sistem irigat, abia pe data de 8 octombrie se începuse udatul, dar într-un ritm foarte încet. Ba mai mult, chiar de la bun început s-a pornit cu stîngul. La punctul numit Fîntîna Roșioru s-a făcut comandă de apă pentru trei agregate. Din cauză că nu a fost o organizare temeinică nu s-a putut pune în funcțiune decît un agregat, iar apa a deversat peste canale și a inundat o bună suprafață de teren. Nu are oare cooperativa suficiente agregate de irigat ? Nici vorbă. Ea dispune de 40 agregate ca și de țeava necesară montării acestora.

În așteptarea ploii au stat și specialiștii de la cooperativa agricolă „23 August"-Maglavit. „Acum însă nu mai avem ce aștepta, ne-a spus ing. Vasile Chiriță, pentru că fără irigare nu putem ara. Pămîntul s-a întărit și sîntem nevoiți să-l udăm". De ce nu s-a făcut această operație mai din timp ? Aceleași argumente neîntemeiate : lipsa brațelor de muncă, aglomerarea lucrărilor la recoltare etc. Dar abia acum își dau seama oamenii cît de necesară este irigarea. Inginerul-șef al cooperativei spunea că cheltuielile de pregătire a unui hectar de teren neirigat, datorită faptului că trebuie făcute multe discuiri, grăpări, tăvălugiri etc., echivalează cu valoarea lucrărilor de pregătire a trei hectare în teren irigat. Aceste argumente nu mai au, deci, nevoie de nici un fel de comentarii. Cooperativele agricole care au suprafețe de teren în sistemul de irigații amintit au cheltuit pînă acum pentru execuția acestei investiții circa 400 milioane lei. Alte cheltuieli se fac cu întreținerea și exploatarea sistemului de irigații care este deservit de sute de electricieni, mecanici, agenți hidrotehnici, ingineri etc.

Ce au întreprins organele județene în acest sens ? Tovarășul Costache Brăgaru, inginer principal cu irigațiile la direcția agricolă județeană, ne spunea că la data de 19 septembrie s-a ținut o ședință cu inginerii-șefi din cooperativele agricole sau imputerniciții cu irigațiile la Bălești, unde s-a discutat problema irigațiilor. Deși discuțiile din această ședință au scos la iveală faptul că în multe unități nu s-a dat atenția cuvenită acțiunii de irigare a terenurilor ce urmează a fi însămînțate în această toamnă, nu au fost luate măsuri energice în vederea efectuării udărilor. Simbătă, 10 octombrie, a avut loc la Bălești o nouă ședință cu factorii de răspundere din aceste unități și de la județ, în care s-au discutat aceleași probleme. Cu toate că au participat și tov. ing. Ghionea, director adjunct al direcției agricole județene, și ing. Ilie Iancu, șeful serviciului exploatare din cadrul Întreprinderii de exploatare și întreținere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, ședința nu s-a soldat cu mare lucru. Ba, mai mult, deși se pot iriga zilnic cel puțin 400 de hectare, tovarășii au acceptat angajamentul reprezentanților cooperativelor agricole de a iriga, în perioada de la 12 la 17 octombrie doar 400 de hectare. De amintit faptul că în urma acestei ședințe ritmul zilnic la irigații se desfășoară cu totul necorespunzător : 11 octombrie — 22 hectare irigate ; 12 octombrie — 38 hectare ; 13 octombrie — 67 hectare. Ar fi mai util ca specialiștii, în loc să-și piardă timpul în ședințe, să meargă în unități și, în funcție de situația concretă existentă, să ia măsurile ce se impun pentru folosirea eficientă a sistemului de irigații.

Nistor ȚUICU
corespondentul „Scînteii"

(Urmare din pag. 1)

nea, cu dotații, din minereu se obține cupru, magnetită și pirită. Există însă în aceste minereuri cel puțin 5—6 elemente — wolfram, vanadiu ș. a. — de mare valoare, care se pot folosi la fabricarea oțelurilor speciale și care, extrase, ar putea mări considerabil gradul de rentabilitate al producției, dar care se irosesc în prezent. La Întreprinderea minieră din Anina se face abstracție de exploatarea cenușei cu un conținut de 30—35 la sută alumină, ce ar putea rezulta prin arderea sisturilor bituminoase. Atît la Moldova Nouă, cît și la Anina, toate acestea sînt cunoscute, dar nimeni nu acționează, luîndu-se de bună situația de fapt. O concluzie se desprinde, deci, din cele de mai sus : nu se face încă totul pentru exploatarea și valorificarea complexă și superioară a minereurilor, ceea ce ar constitui o sursă principală de sporire a beneficiilor, a gradului de rentabilitate a producției.

Dar să insistăm mai mult asupra situației de la Combinatul minier Bălan. Consiliul de administrație, care avea datoria să înlăture diferitele neajunsuri, să pună intens în valoare rezervele de creștere a producției, a productivității muncii, nu a acționat cum trebuie. În locul acestei intervenții operative, eficace, ing. **Cristi Marin**, directorul general al combinatului, ne-a oferit argumente justificative : „Depășirea pierderilor planificate se datorește neconfirmării conținutului de cupru în minereul original, majorării unor prețuri la materiale..."

Iată și părerea tov. ing. **Ioan Grasoi**, secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R., privind acțiunea de rentabilizare a producției unităților miniere din județ :

— Cu sprijinul comitetului județean de partid, au fost elaborate măsuri concrete de eliminare a pierderilor planificate pentru unitățile de la Anina și de la Moldova Nouă. Conducerea întreprinderilor respective nu le-au urmărit și aplicat cu perseverență, susținînd cu prea mare ușurință că rezervele interne sînt limitate, că pierderile au cauze obiective și nu pot fi lichidate prin eforturi proprii.

Se vede, deci, că se bate prea multă monedă pe „cauzele obiective", că punctul de vedere susținut de factori de răspundere din Ministerul Industriei Miniere și Geologiei are puternice rezonanțe asupra felului de a gîndi al unora din conducerile unităților aparținînd de acest minister. Este vorba de o optică greșită, care oglindește prea puțin spirit de exigență față de activitatea proprie, împiedicînd punerea în valoare a unor importante rezerve de creștere a producției și productivității muncii.

Anul trecut, sectorul minier al Centralei miniere din Baia Mare a înregistrat (în ciuda, deci, a cauzelor obiective despre care ni s-a vorbit) pierderi cu aproape 4 milioane lei mai mici față de prevederi. Pe opt luni din acest an, însă, pierderile au fost mai mari față decît s-a prevăzut cu peste 2 milioane lei. Cum se explică această dare înapoi ? În principal, prin depășirea normelor de consum specific la lemn de mină — cu 1 251 mc — la cherestea, exploziv, capse și aer comprimat. Cheltuielile suplimentare au însumat astfel 1 308 000 lei. Dar iată și un alt fapt care dovedește toleranță față de deficitele financiare. La Combinatul minier din Bălan s-au plătit pînă acum, pentru cele aproape 6 milioane lei, împrumuturi restante, dobînzi penalizatoare în valoare de 176 000 lei. De altfel, pe ansamblul întreprinderilor ministerului, **cheltuielile neproductive se ridică la circa 18 milioane lei**, iar stocurile supranormative de materii prime și materiale, piese de schimb, producție neterminată și produse finite, pentru care se plătesc dobînzi majorate ce încarcă nejustificat prețul de cost, la circa 110 milioane lei.

Evident, o asemenea situație impunea atît din partea întreprinderilor, cît și a ministerului, acțiuni hotărîte care să ducă la identificarea surselor de pierderi, la închiderea tuturor canalelor de risipă. Pentru aceasta, însă, pierderile trebuiau cunoscute în amănunt, pe diferite elemente de cheltuieli, pentru a se interveni în cunoștință de cauză.

— Noi nu urmărim în acest fel cheltuielile — ne-a spus tov. **Niculae Straton**, economist în direcția planfinanțe a ministerului. Înregistrăm nivelul planificat al cheltuielilor de producție pe articole de calculație, ca și cele realizate, care însă nu sînt semnificative pentru o comparație cu prevederile, întrucît costurile respective se referă și la depășirile de producție.

„Înregistrăm" — este cît se poate de bine spus. În loc să se facă analize competente, care să elucideze cauzele nerealizării planului de beneficii, ale creșterii pierderilor în unele întreprinderi să permită desprinderea direcțiilor principale de acțiune. Or, problema rentabilizării producției prezintă o mare complexitate și ea nu poate fi soluționată fără o informare exactă asupra realităților din unități, fără o intervenție competentă a ministerului în domeniile în care activitatea economică și financiară a întreprinderilor și combinatelor este deficitară.

Este drept, în majoritatea unităților miniere care lucrează cu dotații s-au întocmit, nu de mult, planuri de măsuri pentru diminuarea acestora. Amintim însă că asemenea planuri au mai fost întocmite și anul trecut, și acum doi ani, iar rezultatele financiare ale activității productive nu au fost peste tot la nivelul posibilităților. Experiența demonstrează că „examenul" rentabilizării poate fi trecut cu succes, în primul rînd, prin mobilizarea și punerea susținută în valoare a rezervelor interne ale producției, că aceasta este principala cale pentru lichidarea anomaliei pierderilor planificate. Este o sarcină expresă trasată de partid și, după cum s-a văzut, posibilitățile pentru ducerea ei pînă la capăt sînt multiple și variate.

CHEIA RENTABILIZĂRII

GRADAȚIA ȘI ACCESIBILITATEA în manualul liceal de chimie

Manualele de chimie constituie azi cărți de căpătîi pentru oricare elev de liceu. Pentru că astăzi chimia se cere cunoscută nu numai de cei care într-un fel sau altul, după anii de școală, se vor consacra unei ramuri de activitate legată nemijlocit de această știință. La nivelul cuceririlor sale actuale, chimia participă la dezvoltarea majorității ramurilor științei și tehnicii, realizările sale adesea spectaculoase constituind un sprijin substanțial pentru multe sectoare de activitate social-economică. Ponderea crescîndă pe care o are industria chimică în avuția noastră națională, ritmul de creștere care i se asigură în contextul general al dezvoltării industriei noastre socialiste constituie argumentul prim al necesității de a aprofunda „cultura chimică" a tineretului nostru școlar.

Cum slujesc cărțile elevilor de liceu realizarea unor asemenea importante sarcini școlare ? După părerea mea, manualele elaborate în ultimii ani și, în genere, conținutul predării chimiei au corespuns într-o măsură crescîndă misiunii lor importante în ansamblul procesului de învățămînt ; ele au realizat un progres evident în direcția modernizării, prin îmbogățirea conținutului științific și împrospătarea informației, prezentînd și explicînd elevilor cele mai noi teorii și interpretări ale fenomenelor chimice. Predarea chimiei organice a căpătat, în mod justificat, o pondere mai mare. De asemenea, s-a făcut un pas sensibil înainte în privința nivelului științific la care au fost abordate problemele expuse în manuale, prin includerea unor noțiuni și capitole deosebit de importante pentru înțelegerea unor aspecte actuale ale dezvoltării științei și tehnicii, cum ar fi : structura electronică a atomilor, domeniul legăturilor chimice, studiul acizilor și bazelor, generalizarea fenomenului de oxido-reducere, fenomenele intime care au loc în cadrul reacțiilor din chimia organică, tipuri de izomerie. Relevînd aceste calități ale manualelor de chimie, scoatem în evidență implicit contribuția directă a regretatului savant Costin Nenițescu, care a determinat schimbarea calitativă a predării chimiei în liceu, imprimînd cu competență orientarea și conținutul programelor și manualelor spre oglindirea nivelului actual la care a ajuns această știință la noi în țară și în lumea întreagă.

Desigur, noua eșalonare a materiei din noul plan de învățămînt al liceului de cultură generală și, bineînțeles, cerința firească a aducerii „la zi" a manualului, impun anumite îmbunătățiri. După părerea mea, ele ar trebui să vizeze îndeosebi aspecte metodice, de prezentare mai accesibilă a unor noțiuni, o mai firească corelare dintre anumite cunoștințe. Propunerile mele pornesc de la un deziderat de bază, unanim recunoscut : formarea gîndirii logice a elevilor, însușirea de către ei a unor noțiuni și deprinderi operaționale presupune transmiterea cunoștințelor după o anumită ierarhie a accesibilității — anume de la particular la general, de la simplu la complex.

După părerea mea, predarea cunoștințelor de chimie cere o evoluție liniară, care să asigure o adîncire treptată a fenomenului chimic conform eșalonării clasice verificate în practică. În prima etapă de studiu este locul noțiunilor de chimie neorganică, cu toate implicațiile care se impun pentru înțelegerea esenței fenomenelor, iar în a doua etapă — noțiunile de chimie organică. În eșalonarea materiei, consider că ponderea principală în manuale n-ar trebui s-o ocupe chimia descriptivă, ca pînă acum, ci studierea elementelor să se facă îndeosebi sub aspectul aplicațiilor diferitelor reacții chimice specifice la metode generale de preparare, în predarea proprietăților chimice etc., proprietăți care să se desprindă din poziția elementului în sistemul periodic sau în structura substanței. Pentru realizarea acestui deziderat, ar fi de dorit, bunăoară, ca manualul pentru anul I să înceapă cu prezentarea cîtorva probleme introductive, de familiarizare cu fenomenul chimic în comparație cu cel fizic, a unor metode de separare, a aparaturii chimice, clasificării substanțelor, după care să treacă la studiul structurii atomului, a sistemului periodic al elementelor cu unele din implicațiile sale principale (corelația dintre structura atomului și poziția din sistemul periodic, proprietățile chimice previzibile în dependență de structură), a legăturilor chimice, legilor chimiei, problemelor de chimie-fizică, menite să ajute elevii în pătrunderea fenomenului chimic.

puncte de vedere

În anii școlari trecuți, utilizînd manualul de anul III și sesizînd unele neajunsuri, unii profesori de chimie făceau observația că în studiul metalelor ar fi necesar ca, luîndu-se cite un exemplu tipic pentru fiecare grupă, să se exemplifice metodele generale de preparare ale acestor metale, proprietățile chimice generale, procesele tehnologice și aparatura specifică, importanța practică a noțiunilor studiate, completîndu-se cu unele date despre realizări din economia noastră națională în domeniul obținerii și prelucrării metalelor respective. Răsfoind noul manual după care se lucrează în acest an școlar, mi-am dat seama că, în general, s-a ținut seamă de observațiile profesorilor. În mod similar cred că ar trebui să se procedeze și cu manualul de anul II (care după cite sînt informat se află în lucru), privitor la expunerea nemetalelor. Astfel, studiul elementelor ar îndeplini un dublu rol : de particularizare a unor legi generale și, totodată, de subliniere a caracterului general valabil (așa cum este firesc) al legilor studiate în chimie. De altfel, în legătură cu manualul pentru anul II de liceu s-ar putea face și unele observații vizînd organizarea mai judicioasă a materiei. Din cele 114 pagini, ale sale, 1/5 sînt consacrate... reluării unor noțiuni din clasa anterioară, evident în detrimentul unor capitole și noțiuni pe nedrept omise (exemplu — reacțiile ionice) sau prea sumar expuse (capitolul acizi și baze, noțiunile despre legătura coordinativă). După cum consider că nu-și au locul în acest manual, la capitolul despre carbon, noțiunile despre hidrocarburi și cele de chimie organică (care se studiază mai sistematic și pe larg în anii următori), ale căror formule sînt prea dificile pentru elevii din această clasă, nu pot fi suficient explicate și, ca atare, de multe ori, sînt învățate mecanic, fără a li se înțelege și însuși esența.

În chimia organică, evoluția studiului e de mult verificată. Aici, ținind seama însă de unele experiențe mai puțin reușite, ar fi necesar doar ca în manualul de anul IV să se aleagă spre exemplificare substanțe ceva mai tipice și cît mai importante din grupa de substanțe respectivă, cu ajutorul cărora să se prezinte elevilor mai explicit proprietățile chimice care derivă din structură (în primul rînd), apoi alte reacții particulare, importante din punct de vedere practic, industrial. Concomitent, ar fi foarte util să se introducă și în manualele de chimie lecții prin care elevii să fie învățați să rezolve diferite tipuri de probleme, din ce în ce mai complicate, servindu-se de cele mai diferite cunoștințe din chimie, făcînd cuvenite asocieri cu cele învățate la fizică, la matematică etc.

Pe lîngă o evoluție logică, de la noțiuni simple spre cunoștințe tot mai complexe, dar necesare în bagajul de cultură generală al oricărui absolvent al liceului, manualele trebuie să aibă și alte atribute, la fel de importante și indispensabile. Primul, după nivelul științific corespunzător, este atributul accesibilității. A subestima aspectul metodic al unui manual înseamnă a omite însuși scopul său instructiv și educativ, a uita cui se adresează, a pierde din vedere faptul că este un instrument de studiu individual. Din discuțiile profesorilor de specialitate reiese că unele noțiuni, existente în prezent în unele manuale de chimie, depășesc obiectivul formării **culturii generale** a elevului, atingînd oarecum domeniul specializării și depășind nivelul de înțelegere al clasei în care sînt studiate. Este cazul — ca să dau numai cîteva exemple — metodelor de identificare a ionilor pozitivi gazoși, metodelor fizice de analiză prin crioscopie și ebulioscopie (Chimia pentru anul I), al cunoștințelor despre cloruri acide, anhidride acide, combinații heterociclice (Chimia pentru anul IV) etc. În scopul evitării pe viitor a unor asemenea suprasolicitări la capitolul accesibilitate, aș relua propunerea ca la elaborarea manualelor de chimie — și nu numai a lor — să fie cooptați, pe lîngă cadrele universitare, și profesori cu o bogată experiență didactică în învățămîntul liceal, pentru a se armoniza nivelul și exigența științifică a cunoștințelor cu expunerea la un nivel accesibil elevilor. Oricît de juste ar fi unele teorii, oricît de corecte ar fi problemele tratate într-un manual, dacă acestea nu sînt transmise potrivit posibilităților de înțelegere a elevilor, ținînd seama de vîrsta lor, de capacitatea de percepere, cunoștințele anterioare pe care se clădesc altele noi (aspecte cunoscute cel mai bine de profesorii care lucrează nemijlocit cu elevii), efectul scontat de autor este mult diminuat. Evident, rolul creator al profesorului rămîne ca un fapt indiscutabil în veriga învățămîntului, dar el poate crea cu adevărat numai prin prisma și în cadrul programelor școlare. De aceea, programele și manualele au cuvîntul hotărîtor, asigurînd prin permanenta lor adaptare la nou menținerea școlii noastre pe o linie dinamic-ascendentă de modernizare în pas cu progresul general al societății.

Prof. O. ROȘEANU
liceul „Spiru Haret" din București

cinema

● **Sunetul muzicii** : PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.
● **De șapte ori șapte** : FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 18,15, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **În arșița nopții** : CAPITOL — 8,45; 10,45; 13,15; 16; 18,30, la grădină — 19, FAVORIT — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
● **Gala filmului din Maroc** : CAPITOL — 20,30.
● **100 de carabine** : BUCUREȘTI — 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, FEROVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, STADIONUL DINAMO — 19, ARENELE ROMANE — 19,15.
● **Oglinda cu două fețe** : VICTORIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30, 20,45.
● **Păsările** : CENTRAL — 8,30; 11; 13,30; 16, 18,30; 21, GRIVIȚA — 10,30; 15,45; 18,15; 20,30, FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30, FLAMURA — 11; 16; 18,15; 20,30.
● **Frunza de viță** : LUMINA — 10—16 în continuare ; 18,15; 20,30.
● **Program pentru copii** : DOINA — 10.
● **Blow-up** : DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Hatari** : TIMPURI NOI — 8,45—19,30 în continuare.
● **Hibernatus** : EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA DOINA — 18,15.
● **Alfa-Romeo și Julieta** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30.
● **Tiffany Memorandum** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 17,45; 20, PACEA — 15,45; 18; 20.
● **Clipa de libertate** : BUZEȘTI — 15,30.
● **Jandarmul se însoară** : BUZEȘTI — 18; 20,30, la grădină — 20,30, MUNCA — 16; 18; 20.
● **Întoarcerea doctorului Mabuse** : DACIA — 8,45—20,30 în continuare, MIORIȚA — 10; 12,15; 15; 17,30; 20.
● **Întîlnirea** : BUCEGI — 10; 15,30; 18; 20,30, la grădină — 20,30, DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **Flacăra olimpică** : UNIREA — 15,30.
● **Petrecerea** : UNIREA — 18, la grădină — 20,15, MOȘILOR — 18; 20,15, la grădină — 19.
● **Fantomele se grăbesc** : MOȘILOR — 15,30.
● **Degetul de fier** : LIRA — 15,30; 18, la grădină — 20, COTROCENI — 17,45; 20.
● **Hei, tu !** : COTROCENI — 15,30.
● **Canarul și viscolul** : VOLGA — 16.
● **Aurul** : VOLGA — 18,15; 20,30, PROGRESUL — 15,30; 18; 20, GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 19,45.
● **Asterix și Cleopatra** : VIITORUL — 16; 18; 20.

teatre

● Filarmonica de Stat „George Enescu" (Ateneul Român) : **Recital de contrabas susținut de Wolfgang Güttler și recital de lieduri și arii susținut de Horiana Brănișteanu.** La pian : Nicolae Licareț — 20.
● Opera Română : **Madame Butterfly** — 19,30.
● Teatrul de operetă : **Sînge vienez** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Fanny** — 20; (sala Studio) : **Moartea ultimului golan** — 20.
● Teatrul de Comedie : **Nicnic** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Iubire pentru iubire** — 20; (sala din str. Alex. Sahia) : **Transplantarea inimii necunoscute** — 20.
● Teatrul Mic : **Prețul** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Rebelul** — 19,30; (sala Studio) : **Cercul morții** — 20.
● Teatrul Giulești : **Acești îngeri triști** — 19,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din str. Academiei) : **Amnarul** — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **La grădina „Cărăbuș"** — 19,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **Se caută un mincinos** — 19,30.

VIBRAȚIA CÎNTECULUI PATRIOTIC

Prof. D. D. BOTEZ
maestru emerit al artei

Goethe a spus cîndva un lucru foarte adevărat : **„Puține s-au scris din toate cîte s-au întîmplat și puțin a rămas din tot ce s-a scris".**

Multe din mărturiile frămîntatei istorii a poporului nostru au fost consemnate în legende și balade, în vers și cîntec cu acea simplitate a omului curat și sincer, dar și cu genială putere de pătrundere în adîncul faptelor. Trei versuri i-au fost destule anonimului creator ca să-și arate prețuirea pentru Domnul Ștefan și să-i caracterizeze uriașa personalitate : **„Ștefan, Ștefan, domn cel mare, / Samăn pe lume nu are, / Decît numai mîndrul soare".** S-ar zice că în aceste puține cuvinte se oglindește nu numai figura viteazului domn, ci o întreagă istorie a epocii sale ; melodia tîrzie a acestui vechi cîntec aparține lui Musicescu. Dar dacă vreodată va fi existat și o melodie populară, astăzi uitată, ea nu putea fi altceva decît o lamentație, un bocet, o plîngere. Asemenea cîntece ne mai vorbesc despre Horia, despre Tudor, despre Avram Iancu, despre Mihai Vodă Viteazul sau despre Constantin Brâncoveanu, despre haiducii de altădată și despre mulți alții. Din ele s-au inspirat compozitorii înaintași, creînd acel vibrant cîntec patriotic căruia îi dedic aceste rînduri. Aș spune chiar că nu a existat eveniment deosebit în istoria patriei care să nu fi fost pus pe muzică de compozitori. Căci cîntec patriotic înseamnă imn de preamărire pentru eroi și faptele lor, eroi care s-au jertfit pentru popor. Astfel de fapte și astfel de eroi au fost întotdeauna și sînt și acum ; îi întîlnim la tot pasul, azi ca și ieri, pretutindeni în jurul nostru. Nu mi se pare de prisos să amintesc cîteva din cîntecele de odinioară care ne-au legănat copilăria și tinerețea, care și azi ne răscolesc sufletele prin frumusețea și vibrația lor. Iată acel „Deșteaptă-te române" al anului 1848, iată „Hora unirii" a lui Flechtenmacher, „Cîntecul lui Tudor" (al cărui autor se pare că a rămas necunoscut), magistral realizat de Gheorghe Dumitrescu, „Tricolorul", „Pe-al nostru steag" și „Cîntec de 1 Mai" ale lui Porumbescu — și cîte altele care ar umple pagini întregi cu numele unui Stephănescu, Wachman, Kiriac, Vidu, Mandicevschi, Vorobchievici, Ivela, Timotei Popovici, Poslușnicu etc., etc. În fața tuturor acestor adevărate documente ale epocii lor, mă înclin cu profund respect.

August 1944 deschide o eră nouă în viața patriei. După instaurarea puterii populare, România pășește pe drumul socialismului, pe care întregul popor îl construiește cu abnegație și devotament. Noua orînduire fusese de mult pregătită iar cîntecul — acel cîntec revoluționar de cea mai autentică esență patriotică — nu este străin de evenimentele ce aveau loc în ultimele decenii ale secolului trecut. Sînt cîntecele socialiștilor români, care încă de pe atunci promovau ideile marxiste ce aveau să stea la temelia noii orînduiri.

După înființarea Partidului Comunist Român, cîntecele patriotice vor consemna noi fapte istorice. Lupta eroică a comuniștilor și, adesea, jertfele lor se reflectă în cîntecele din lagăre și închisori, unele triste, altele de îmbărbătare, întotdeauna emoționante, străbătute de optimism, cîntece simple, dar al căror conținut este profund uman.

În cei 26 de ani care au trecut din august 1944 s-au scris multe cîntece. Găsim în ele istoria altor decenii, oglindind dorința de pace a poporului nostru, de slăvire a patriei și partidului, de glorificare a eroilor muncii, de înlăturare a rănilor pricinuite de război ; apoi, cîntece destinate copiilor, ostașilor, tineretului în general ș.a. Multe din ele au contribuit cu succes la înfăptuirile pe care le vedem în jurul nostru. Cîntecul a fost și va rămîne mesajul purtător al unei idei înaintate. Sînt prea mulți compozitorii, spre a-i cita aici, care au izbutit cîntece frumoase și vibrante, în fruntea noastră, a tuturor — mă mărginesc a cita doar unul singur — stînd maestrul Ioan D. Chirescu.

Dar, parafrazîndu-l pe Goethe, „puțin va rămîne din tot ce s-a scris". Istoria are marea misiune de a consemna totul ; e un fel de a vorbi, căci totul nu va putea fi niciodată consemnat. Viața însă, printre alte misiuni, o are și pe aceea de a cerne, de a reține ce este mai bun. Voi observa de aceea că numeroase sînt cîntecele a căror existență a încetat. Cauza ? E ușor de înțeles. Ele au fost scrise cu priceperea omului de specialitate. Dar le lipsesc fiorul, emoționalitatea, vibrația. Din tot ce s-a scris în ultimii 26 de ani vor rămîne acele cîntece captivante, înțelese, asimilate și iubite de popor, care s-au cîntat și se vor cînta cu plăcere, care vor lua loc alături de vechile cîntece patriotice. Le vor cînta tinerii de azi și bătrînii de mîine și apoi mereu alte generații, ca o frumoasă aducere aminte a unor timpuri cînd România, prin ea însăși, sub conducerea Partidului Comunist Român, și-a croit un glorios destin.

Aș fi încheiat aici. Nu mă pot totuși reține să mă gîndesc la cîte sarcini stau în fața noastră. Cîntecul patriotic este o hrană spirituală. El este un „obiect" de artă și, ca orice obiect de artă, trebuie să ne placă, să ne încînte, să ne emoționeze. Cînd este vorba de cîntecul patriotic, cred că e bine să părăsim ideea potrivit căreia „dacă nu sîntem înțeleși azi, vom fi desigur mîine". Cîntecul patriotic nu face experimente. El trebuie înțeles azi și mîine, întotdeauna, de toată lumea. Aceasta este marea noastră misiune : de a ne ridica la „vibrația" cîntecului patriotic. Și avem în fața noastră un moment care ne îndeamnă cu deosebire la aceasta : aniversarea semicentenarului partidului, pe care se cuvine să o întîmpinăm și noi, compozitorii, cu cîntece patriotice de înaltă valoare artistică, de profund mesaj uman.

tv

PROGRAMUL I

17,30 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară. 18,00 Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de prof. dr. Sorin Stati. 18,25 Cadran internațional. 19,15 Anunțuri — publicitate. 19,20 „1 001 de seri" — emisiune pentru cei mici. 19,30 Telejurnalul de seară. 20,00 Film serial : „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn". 20,30 Teatru scurt : „Autostop" de Iosif Naghiu. 21,20 Rapsodia română. „La porțile dorului...". Versuri, cîntece și dansuri populare. 21,45 Prim-plan. Artistul poporului Alexandru Giugaru. Emisiune de Alexandru Stark. 22,15 Poșta TV de Ion Bucheru. 22,30 Anunțuri — publicitate. 22,40 Telejurnalul de noapte. 22,50 Bucuriile muzicii. Recital Vladimir Horowitz. În program : Lucrări de Chopin, Scarlatti, Schumann și Horowitz. 23,35 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20,00 Deschiderea stagiunii de concerte a Orchestrei de studio a Radioteleviziunii. Dirijor Ludovic Baci. În program : ● Uvertura „Prometeu" de Beethoven ● Sonate pentru orgă și orchestră de Mozart. Solist Dan Victor. Prezintă Vasile Donose. 20,40 Film artistic : „Călătorii" — producție a studiourilor sovietice. 21,55 Buletin de știri. 22,00 Actualitatea literară ● Documentar literar : Al. Odobescu ● Exigențele debutului editorial, însemnări de Mihai Beniuc ● Semnal. 22,25 „A ruginit frunza din vii". Romanțe și cîntece populare interpretate de Mia Braia și Ion Luican. 22,40 Închiderea emisiunii programului II.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

TEATRUL „C. I. NOTTARA" ÎN DANEMARCA ȘI FINLANDA

Așa cum am mai anunțat în ziarul nostru, un colectiv al TEATRULUI „C.I. NOTTARA" a întreprins nu de mult un turneu în Danemarca cu **„Viziuni flamande" de Michel de Ghelderode.**

Turneul s-a bucurat de un mare succes, atît la Festivalul de la Aarchus, cît și la Odense, Holstebro și Copenhaga.

„Teatrul „C.I. Nottara" din București îl joacă pe Ghelderode într-un mod atît de fascinant, încît la sfîrșitul spectacolului te simți parcă epuizat de emoția ce ți-a fost dăruită, de jocul actorilor și de priceperea regizorală... Am fost surprinși să constatăm că arta actorului și regia au atins un asemenea nivel în România, deși auzisem de succesul spectacolelor Teatrului Nottara la Nancy și Belgrad... Ambele piese sînt interpretate într-un stil de dans ritmic, cu o agilitate acrobatică, dar nu acesta e țelul. Cei trei actori — dar mai ales Ștefan Iordache — radiază o asemenea forță încît orice barieră în ceea ce privește neînțelegerea limbii — dispare. Cernescu este un foarte mare regizor care își fixează ținta sus și o atinge" — scrie ziarul **„Demokraten".**

„Zidul graiului necunoscut a fost străpuns. Tulburătoarea și emoționanta întîlnire cu teatrul românesc" — acesta este titlul cronicii din ziarul **„Aarchus stiftstidende".**

„Nu sîntem obișnuiți ca actorii să trăiască atît de intens și, cu atît mai puțin, să se manifeste..." „Un joc foarte direct, foarte dinamic... o perfectă stăpînire a corpului și o interpretare vie, puternică. Ai senzația că ești foarte aproape de cea mai veche formă de teatru", scrie „B.T." din Copenhaga într-un articol intitulat „Aici au de învățat și artiștii".

...O uimitoare stăpînire a stilului de joc. Am fost fascinați și s-a dovedit că un spectacol te poate cuceri și dacă nu cunoști textul, scrie **„Berlingske Tidende"** din Copenhaga.

În urma succesului înregistrat în Danemarca, Teatrul „Nottara" a primit invitația de a-și continua turneul în Finlanda prezentînd două spectacole la Helsinki. Același succes, aceeași confirmare a valorii interpretative a actorilor români, și prin ei a valorii școlii de teatru românesc.

„Aplauzele energice care au răsplătit oaspeții au fost pe deplin meritate" — scrie ziarul **„Hufvudstadsbladet"** consemnînd reacția publicului din Helsinki.

„Spectacolul a fost foarte bun ; și oricît de mult ar fi aplaudat publicul, actorii români nu ar fi putut fi răsplătiți îndeajuns", conchide ziarul **„Uusi Suomi".**

CONFRUNTĂRILE DE IDEI

(Urmare din pag. I)

bătut problemele doctrinelor politice contemporane, sau istoria gîndirii politice de la Hegel la Lenin, sau organizarea de stat și formarea elitelor (termen impropriu) ; la Leningrad, o atenție deosebită s-a acordat dezvoltării gîndirii economice în secolele XVII, XVIII, XIX și XX ; la Varna, principala „masă rotundă" s-a ocupat de marile teorii ale evoluției sociale și schemele dezvoltării, precum și de relațiile dintre micro și macro-sociologie.

În toate aceste dezbateri s-a observat tendința tot mai marcată, în ultimii ani, de a căuta sub maldărul de fapte și de date empirice **explicații cauzale complexe,** tinzînd spre **interpretări cît mai exacte și complete cu putință.** Semnificativă a fost și preocuparea multor oameni de știință de a defini mai profund științele de care se ocupă, obiectul și metodele lor. Marea sarcină care se ridică astăzi în fața tuturor marxiștilor este aceea de a **da răspunsuri** autentice, profunde și pe cît posibil mai complete marilor probleme pe care le ridică societatea contemporană. Iar aceste probleme există în forme ascuțite în țările capitaliste și în forme deosebit de complicate în țările recent eliberate. **Natura problemelor din țările socialiste** este complet alta, dar și aci sînt nu puține întrebări solicitînd răspunsuri pe care marxiștii trebuie să le elaboreze pe baza unor studii temeinice. În același timp, este necesar să depășim concepția că numai cercetătorii din cîteva țări pot da soluții valide unor probleme : trebuie chemați la elaborarea acestor soluții toți oamenii de știință din toate țările, toți gînditorii marxiști atît din țările socialiste, cît și din cele nesocialiste.

Preocupările teoretice s-au împletit strîns cu cele de metodologie ; la multe din aceste congrese temele teoretice și metodologice au format o unitate în dezbatere. Îndeosebi, folosirea metodelor matematice, a analizei cantitative a fost pe primul plan în lucrările Congresului de la Moscova, unde 5 rapoarte importante au fost dedicate acestei teme, printre care I. Schneider (Franța) : Mașina și istoria, J. Hexter (S.U.A.) : Istoria, științele sociale și cuantificarea, sau Kovalcenko și colaboratorii din U.R.S.S. : Metode cantitative și mecanice de prelucrare a informației istorice.

Toate acestea au prilejuit ample dezbateri metodologice și practice (înțelegînd prin practică în știință **cercetarea directă și propuneri aplicative).** La Leningrad, V. A. Vinogradov (U.R.S.S.), care a coordonat lucrările, a acordat sprijinul său acestei orientări ; o întreagă discuție, condusă de actualul președinte al Asociației mondiale de istorie economică, danezul Glamann, a fost consacrată **problemelor de analiză cantitativă și de folosire a mașinilor electronice.** Tot astfel, la Varna, o dezbatere importantă dirijată de H. M. Blalock (U.S.A.) și Abel Aganbegyan (U.R.S.S.) a fost închinată **modelelor matematice ale previziunii sociale.** Chiar la Congresul de științe politice de la München, mulți participanți au cerut o mai largă utilizare a metodelor matematice în științele politice. Problema folosirii acestor metode, deși a fost pe prim plan, nu a înlăturat examinarea celorlalte laturi metodologice, întrebuințarea altor metode și tehnici. O amplă discuție pe această chestiune a avut loc la Moscova la Congresul de științe istorice cu prilejul studierii problemei **numărului ca element de informare a istoricului.** Preocuparea pentru aparatura de cercetare este indisolubil legată de problema fundamentală a noțiunilor și categoriilor științifice și a concepției și metodei generale de examinare și de rezolvare a problemelor sociale. În acest sens interpretăm și observațiile lui Anuar Abdel Malek care a subliniat necesitatea dezvoltării și cristalizării sistemului conceptual al științelor sociale. Considerăm însă că aceasta nu se poate realiza în mod științific decît pornind de la **fondul de aur al conceptelor și categoriilor marxiste.**

În această privință, la toate congresele menționate, exponenții școlii marxist-leniniste au avut prilejul să afirme justețea și autenticitatea concepției materialist-dialectice asupra lumii și societății. **Pozițiile adepților gîndirii materialiste istorice s-au lărgit și s-au consolidat la aceste congrese științifice, față de trecut.**

Problema esențială a puterii de atracție a marxismului asupra oamenilor de știință constă în modul de susținere și de prezentare a concepției noastre ; cu adevărat convingător este marxismul viu, legat de realitate ; prezentările dogmatice, șablonarde, încercările de a impune anumite teze fără argumentele necesare nu pot duce la rezultate meritorii. **Esența marxism-leninismului este dialectica și reexaminarea critică a tuturor problemelor** în lumina premiselor materialiste, ceea ce permite continua sa îmbogățire.

Congresele științelor sociale din acest an au asigurat o mai largă afirmare a funcțiilor critice și inovatoare ale marxismului. Dialogul ideologic cu preopinenții noștri devine dialog științific atunci cînd se întemeiază pe cunoașterea profundă a datelor realității. S-a observat la numeroși reprezentanți ai concepției marxist-leniniste o mai profundă înțelegere a **realității,** ceea ce a dus și la o mai profundă înțelegere a **doctrinei** pe care o reprezintă. Oamenilor de știință din țările capitaliste, cunoașterea operei lui Marx, a **marxismului viu și inovator** le deschide noi căi de cercetare și noi posibilități de cunoaștere. Sînt semnificative în acest sens aprecierile cuprinse într-un articol apărut în „Neue Züricher Zeitung" din 27 septembrie : „În concluzie, s-ar putea spune că asemenea congrese, cu toate rezervele, ar putea să-și aibă sensul — anume atunci cînd participanții occidentali, renunțînd la o politețe greșit înțeleasă sau pur și simplu din comoditate, nu vor încerca să se sustragă confruntării, ci o vor căuta în mod conștient și o vor provoca în caz de nevoie. În aceste condiții, în vremuri ca ale noastre, cu contururile lor spirituale curente, ele ar putea avea chiar un efect de clarificare".

Amintim aci discuțiile substanțiale asupra lucrărilor unor oameni de știință care nu aparțin școlii marxist-leniniste, dar care au prezentat studii valoroase. (Teodor Schieder (R.F.G.) și Teodor Papadopulos (Cipru) la Moscova, Jean Marczewski (Franța) la Leningrad etc.).

Confruntările de idei slujesc progresului științelor, dezvoltării marxismului, pentru că realitatea istorică, realitatea socială nu pot fi cunoscute complet decît pe baza metodologiei și concepției materialiste dialectice ; studiul profund al realității nu face decît să confirme și să îmbogățească tezele fundamentale ale acestei concepții. De altfel, cîteva anchete internaționale care s-au făcut pe linia științelor istorice, spre pildă ancheta condusă de Comisia pentru istoria mișcării sociale și a structurilor sociale, sau cea întreprinsă de către Comisia pentru istoria celor două războaie mondiale au arătat valabilitatea și forța ideilor marxist-leniniste.

Delegațiile oamenilor de știință români la toate congresele pe care le-am menționat au luat parte atît la dezbaterile teoretice și metodologice, cît și la examinarea unor probleme concrete de științe istorice, de istorie a literaturilor, de sociologie, de științe politice.

Numeroși cercetători din România — români, maghiari, germani și alții — au adus contribuții valoroase ca rapoarte, coreferate sau intervenții la discuții. Fie în problemele de planificare și modernizare a economiei sau de gîndire economică, fie în problemele teoriei și metodologiei istoriei, în chestiunile gîndirii politice, în fine în problemele de literatură, raportate la societate, delegații români au prezentat lucrări substanțiale și remarcabile. Sînt demne de relevat multe din temele tratate de oamenii de știință români — dar nu putem aci nota decît cîteva : **Romanitatea orientală, formarea statelor feudale românești, unirea țărilor române în secolul al XVII-lea, formarea conștiinței naționale la români, bilanțul lumii în 1917—18 și situația României ; gîndirea economică în secolele XVII—XX, perfecționarea metodelor de planificare în Republica Socialistă România, formarea economiei unitare naționale române ; definirea conceptului de națiune, procesul de industrializare și urbanizare în România, modele matematice în știința societății ; construcția statelor naționale, funcțiile deciziei politice, relația literatură-societate în concepția criticii și teoriei literare românești.** Menționăm lucrările și intervențiile tovarășilor C. Vlad, Roman Moldovan, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Petre Constantin, I. Ceterchi, Ovidiu Trăznea, Alexandru Dima, Ion Zamfirescu, Ștefan Pascu, I. Nestor, Ștefan Ștefănescu, Em. Condurachi și Gh. Ștefan, Eliza Campus și Ion Oprea, Costin Murgescu, Gh. Dobre, N. N. Constantinescu, Gall Ernö, L. Banyai, Carol Göllner, A. Oțetea, Ovidiu Bădina și alții.

Sînt însă unele științe în care este necesară o mai intensă concentrare a eforturilor noastre de viitor. Astfel, precum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, **o atenție deosebită trebuie acordată elaborării științei conducerii politice a societății, teoriei conducerii economice, studiului multilateral al relațiilor internaționale, unor ramuri speciale ale sociologiei,** cum ar fi sociologia științelor, sociologia familiei, sociologia politică, sociologia cunoașterii. Unele rămîneri în urmă ale cercetătorilor români se manifestă și în ce privește folosirea metodelor matematice în științele sociale.

Cercetătorii români sînt chemați să participe mai larg la anchetele internaționale de ansamblu și la cercetările conjugate pe care le propun istorici ca Ernest Labrousse, sociologi ca Sezcpanski, Ziolkovski sau Chombart de Lauwe.

Începuturile promițătoare care sînt în țara noastră cu privire la **cercetarea de perspectivă și de prognoză** merită să fie larg dezvoltate, ridicîndu-le la un nivel tot mai înalt.

Atît economiștii, politologii, sociologii, matematicienii, cît și istoricii și geografii sociali din România, pot să contribuie la elaborarea unor lucrări valoroase în toate aceste domenii, lucrări necesare conducerii de partid și de stat.

Academia de științe sociale și politice a Republicii Socialiste România pregătește pentru luna noiembrie a.c. adunarea sa generală. Cu acest prilej vor fi examinate acțiunile de pînă acum și rezultatele lor și vor fi prezentate **proiectele planului cincinal de cercetare în domeniul științelor sociale și planului detaliat pe 1971.** Dezbaterea acestor documente va ține seama de învățămintele desprinse din experiența delegațiilor românești la congresele internaționale din vara acestui an. Vor trebui intensificate **cercetările de istorie economică,** care sînt esențiale pentru înțelegerea dezvoltării istorice și sociale, **elaborate studii fundamentale cu privire la etnogeneza poporului român, la formarea economiei unitare românești, la insurecția armată din 23 August 1944 și desfășurarea revoluției populare și revoluției socialiste în România.** Vor trebui alcătuite lucrări în domeniul științelor **conducerii societății socialiste, politologiei, studii de economie mondială și despre dezvoltarea relațiilor internaționale.**

Se discută mult în țara noastră despre necesitatea studiilor interdisciplinare. Revista UNESCO **„Revue internationale des sciences sociales"** a închinat chiar un număr special (vol. XX, 2, din 1968) cercetării multidisciplinare orientate care se referă la probleme de sociologie, istorie, psihologie, lingvistică etc. În această privință, este desigur timpul să se treacă de la discuții abstracte, la organizarea unor acțiuni directe. Spre a exemplifica, amintim că Laboratorul sociologic al Universității din București și Centrul de sociologie al Academiei au întreprins un studiu asupra procesului de urbanizare în România — proces care reprezintă un fenomen social caracteristic și multilateral al contemporaneității. Rezultatele acestor studii au fost înmănuncheate în lucrările Procesul de urbanizare în România, zona Brașov, idem zona Slatina-Olt, prezentate și Congresului Mondial de Sociologie unde au suscitat un viu interes.

Dar de la studiul procesului care a dus la anumite soluții preliminare și sugestii practice, este necesar să ne angajăm la **elaborarea unor planuri de sistematizare a teritoriului pornind de la o profundă cunoaștere a zonelor economice, sociale.** Asemenea planuri de sistematizare pot fi însă elaborate numai cu participarea unor economiști, sociologi, arhitecți, urbaniști, medici sociali. De aceea Academia de științe sociale și politice își propune ca în colaborare cu alte institute și organizații de stat și obștești să contribuie la o largă dezbatere a rezultatelor studiilor de pînă acum, la acțiunile de cercetare necesare în continuare și la **elaborarea soluțiilor,** care să se întemeieze în primul rînd pe datele economice. Este semnificativ faptul că Philippe Simonnot („Le monde" din 29 septembrie 1970), care nu poate fi bănuit de marxism, regreta absența economiștilor la Varna ; implicit se recunoaște astfel că **sociologia lipsită de suportul economici politice riscă să devină o divagație psihologico-literară.**

O dată cu lărgirea ariei tematice a cercetărilor, cu elaborarea mai minuțioasă a cunoștințelor și a rezultatelor, cu îmbunătățirea metodelor și tehnicilor de cercetare, o concluzie care se impune din desfășurarea congreselor din vara și toamna acestui an este aceea că este necesară o mai profundă cunoaștere a concepțiilor adversarilor. Modul deficitar în care se polemiza în trecut cu concepțiile adverse trebuie să aparțină trecutului. Aceste concepții pot fi învinse numai prin demonstrare solid argumentată. Dar, pentru ca această demonstrație să fie posibilă, **este necesară atît cunoașterea profundă a datelor realității, cît și cercetarea amănunțită a celorlalte concepții.** Avem în vedere, desigur, studierea **critică** (nu găgăuț-admirativă) a teoriilor preopinenților noștri. Ar fi de examinat și **eficiența** unor consfătuiri **pe teme unice** la care să fie chemați cei mai de seamă specialiști mondiali.

La toate congresele amintite am putut constata, o dată mai mult, interesul deosebit pe care îl acordă oamenii de știință din țările occidentale cercetărilor din țara noastră. Astfel, unii dintre cei mai remarcabili oameni de știință apuseni și-au exprimat dorința de a veni în România în anii viitori nu pentru vizite protocolare, ci pentru a participa, alături de sociologii, economiștii sau politologii români, la cercetări directe ale realității sociale, la investigații de teren. De altfel, și aceasta este o cale importantă de a lărgi relațiile internaționale științifice ale țării noastre și în același timp de a asigura o contribuție mai mare la prestigiul științei românești în întreaga lume.

SĂRBĂTORIREA TOVARĂŞULUI ION PAS

Institutul de studii istorice de pe lîngă Comitetul Central al Partidului Comunist Român a oferit, miercuri la amiază, o masă tovărăşească cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani de către tovarăşul Ion Pas, preşedintele Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, vechi militant al mişcării muncitoreşti din România.

Au luat parte tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ştefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Miron Constantinescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Academiei de ştiinţe sociale şi politice, Ion Popescu-Puţuri, membru al C.C. al P.C.R., directorul Institutului de studii istorice de pe lîngă C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră.

În numele Comitetului Executiv al Comitetului Central al partidului, al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşul Paul Niculescu-Mizil a felicitat cu căldură pe sărbătorit şi i-a urat viaţă îndelungată, noi succese în activitatea pe care o desfăşoară.

Mulţumind pentru înalta preţuire ce i se acordă, tovarăşul Ion Pas a exprimat hotărîrea de a-şi aduce în continuare contribuţia la măreaţa operă de edificare a socialismului în patria noastră.

Masa s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească.

(Agerpres)

PRIMIRI LA CONSILIUL DE MINIŞTRI

Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Drăgănescu, s-a întîlnit miercuri la amiază cu Draghişa Djokovici, membru al Vecei Executive a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, conducătorul delegaţiei guvernamentale, care a participat la deschiderea Tîrgului internaţional din Bucureşti.

Au fost discutate probleme privind dezvoltarea în continuare a colaborării şi cooperării economice şi tehnice între cele două ţări.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească, au fost de faţă Mircea Bădică, secretar general în Ministerul Comerţului Exterior, precum şi Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la Bucureşti.

*

Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Drăgănescu, a primit miercuri dimineaţa pe Ake Vrethem, preşedintele Asociaţiei generale a exportatorilor din Suedia, membru al Comitetului pentru promovarea comerţului cu România.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Octavian Groza, ministrul energiei electrice, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini.

A fost prezent Carl Rappe, ambasadorul Suediei la Bucureşti.

*

Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Păţan, s-a întîlnit miercuri la amiază cu D. Gombojav, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Mongole, conducătorul delegaţiei guvernamentale care a participat la deschiderea Tîrgului internaţional din Bucureşti. Oaspetele a fost însoţit de membri ai delegaţiei.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească, a luat parte Silviu Opriş, adjunct al ministrului industriei materialelor de construcţii, precum şi Damdinnerenghiin Bataa, ambasadorul R. P. Mongole la Bucureşti.

(Agerpres)

Semnarea unui protocol româno-cehoslovac

În ziua de 14 octombrie 1970, la Comitetul de Stat al Planificării a avut loc semnarea Protocolului privind rezultatele consultărilor organelor centrale de planificare din Republica Socialistă România şi Republica Socialistă Cehoslovacă referitoare la coordonarea planurilor, la colaborarea economică şi livrările reciproce de mărfuri dintre cele două ţări pe perioada 1971—1975.

Protocolul a fost semnat de Maxim Berghianu, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, şi de Vaclav Hula, vicepreşedinte al guvernului şi ministrul planificării al R.S. Cehoslovace.

În timpul tratativelor, conducătorii organelor centrale de planificare din cele două ţări au constatat cu satisfacţie că dezvoltarea economică a celor două ţări, ca şi prevederile pentru următorul cincinal, asigură condiţiile necesare lărgirii colaborării economice şi livrărilor de mărfuri, în avantajul ambelor ţări.

Livrările reciproce de mărfuri convenite cu acest prilej vor duce la creşterea volumului schimburilor dintre România şi Cehoslovacia în perioada 1971—1975 cu 42 la sută faţă de prevederile Acordului comercial de lungă durată pe perioada 1966—1970.

Părţile au convenit asupra livrărilor unor mărfuri importante ca energie electrică, păcură, produse chimice, ciment, mobilă, tricotaje, produse agroalimentare ş.a. din România şi cocs metalurgic, cărbune cocsificabil, laminate din oţel, produse chimice, malţ, hamei, ţesături de bumbac şi lînă, produse din sticlă etc. din Cehoslovacia. Totodată, au stabilit un schimb de sortimente de produse siderurgice.

În domeniul construcţiilor de maşini se prevede sporirea schimburilor reciproce în următorul cincinal cu peste 60 la sută comparativ cu realizările preliminate din perioada 1966—1970, livrările din România constînd îndeosebi în autocamioane, autoturisme, tractoare, remorci, maşini agricole, utilaje petroliere, armături industriale, maşini-unelte, maşini şi utilaje pentru construcţii, produse electrotehnice şi maşini de calculat, utilaje pentru industria alimentară ş.a., iar din Cehoslovacia, în principal, utilaje energetice, utilaje pentru industria metalurgică, utilaje pentru industria chimică, maşini-unelte, utilaje pentru industria uşoară şi alimentară, maşini şi utilaje pentru construcţii, construcţii de drumuri şi industria materialelor de construcţii, mijloace de transport auto, produse ale industriei electronice şi electrotehnice etc. Reprezentanţii organelor de planificare s-au pronunţat pentru perfecţionarea în continuare a metodelor de coordonare a planurilor care să conducă, în special, la soluţionarea problemelor de colaborare de lungă durată şi la dezvoltarea în continuare a specializării şi cooperării între Republica Socialistă Cehoslovacă şi Republica Socialistă România.

Tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de înţelegere reciprocă şi colaborare tovărăşească.

La semnarea protocolului au fost de faţă Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele părţii române în Comisia mixtă guvernamentală româno-cehoslovacă de colaborare economică, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior al României, Andrej Barcak, ministrul comerţului exterior al Cehoslovaciei, precum şi Miroslav Sulek, ambasadorul Cehoslovaciei la Bucureşti.

*

La plecare pe aeroportul Otopeni oaspeţii au fost salutaţi de Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Maxim Berghianu, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, de alte persoane oficiale.

Erau prezenţi Miroslav Sulek, ambasadorul Cehoslovaciei la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Cronica zilei

Miercuri seara, delegaţia guvernamentală a R.S.F. Iugoslavia, condusă de Draghişa Djokovici, membru al Vecei Executive a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, a părăsit Capitala.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Emil Drăgănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Octavian Groza, ministrul energiei electrice, de alte persoane oficiale.

Au fost prezenţi membri ai ambasadei R.S.F. Iugoslavia la Bucureşti.

*

Miercuri la amiază a părăsit Capitala delegaţia guvernamentală din R.D. Vietnam, condusă de Dang Thi, ministru, vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării, care a participat la deschiderea Tîrgului internaţional din Bucureşti.

Printre persoanele oficiale prezente la plecare, pe aeroportul Otopeni, se aflau Mauriciu Novac, adjunct al ministrului comerţului interior, precum şi Nguyen Dang Hanh, ambasadorul R.D. Vietnam la Bucureşti.

*

Miercuri dimineaţa, Ion Iliescu, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului, a primit delegaţia Consiliului Federal al Tineretului din Republica Federală a Germaniei — D.B.J.R. — condusă de Wolfgang Reifenberg, preşedintele consiliului, care face o vizită în ţara noastră.

La primire, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Vasile Nicolciolu şi Ion Popescu, secretari ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, activişti ai C.C. al U.T.C.

Au fost, de asemenea, de faţă reprezentanţi ai ambasadei Republicii Federale a Germaniei la Bucureşti.

În aceeaşi zi, delegaţia a făcut vizite la Ministerul Învăţămîntului, Uniunea Generală a Sindicatelor şi Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor. Cu acest prilej, oaspeţii au fost primiţi de Mircea Maliţa, ministrul învăţămîntului, Nicolae Gavrilescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., şi de Virgiliu Radulian, preşedintele C.N.O.P.

(Agerpres)

Plecarea unei delegaţii de activişti ai C.C. al P.C.R. la Moscova

Miercuri a plecat la Moscova o delegaţie de activişti ai C.C. al P.C.R., condusă de tov. Ilie Cişu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean Prahova al P.C.R., care, la invitaţia C.C. al P.C.U.S., va face o vizită de schimb de experienţă în Uniunea Sovietică.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegaţia a fost condusă de tovarăşul Andrei Cervencovici, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

Erau prezenţi I. S. Ilin, ministru consilier al ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

Miercuri după-amiază a părăsit Capitala delegaţia guvernamentală din Republica Socialistă Cehoslovacă, condusă de Vaclav Hula, vicepreşedinte al guvernului şi ministrul planificării al R. S. Cehoslovace. În timpul şederii în ţara noastră, delegaţia a participat la deschiderea Tîrgului internaţional din Bucureşti şi a semnat Protocolul privind coordonarea planurilor, colaborarea economică şi livrările reciproce de mărfuri pe perioada 1971—1975.

Între 25–31 octombrie

„Săptămîna economiei"

Cu prilejul „Săptămînii economiei" care se desfăşoară între 25 şi 31 octombrie a.c., a avut loc ieri la sediul central al Casei de Economii şi Consemnaţiuni o conferinţă de presă, la care au participat reprezentanţi ai presei centrale, radioului, televiziunii şi ai cinematografiei.

La conferinţa de presă, dr. Mircea Popovici, preşedintele Consiliului de administraţie al Casei de Economii şi Consemnaţiuni, a prezentat o informare privind acţiunile ce se organizează cu prilejul „Săptămînii economiei" — manifestare devenită tradiţională în ţara noastră — şi asupra unor probleme actuale care se află în atenţia Consiliului de administraţie al Casei de Economii şi Consemnaţiuni.

În informare s-a subliniat faptul că, alături de operaţiunile privind economiile populaţiei, o pondere importantă în activitatea Casei de Economii a căpătat şi există condiţii să cunoască o dezvoltare rapidă în viitor operaţiunile privind creditarea populaţiei. Prin dezvoltarea acestei noi ramuri de activitate, Casa de Economii şi Consemnaţiuni şi-a lărgit şi diversificat şi mai mult relaţiile cu populaţia, definindu-se în prezent ca una din băncile specializate din ţara noastră, ca o „bancă a populaţiei".

În continuare s-au dat răspunsuri la întrebări.

CURSURI DE SPECIALIZARE POST-LICEALĂ DE SCURTĂ DURATĂ

Ministerul Învăţămîntului şi Ministerul Muncii au emis instrucţiuni cu privire la organizarea unor cursuri de specializare post-liceală de scurtă durată care pregătesc pentru producţie absolvenţi ai liceelor de cultură generală cu sau fără examen de bacalaureat. Ele precizează că întreprinderile şi organizaţiile socialiste din întreaga ţară pot organiza — începînd din actualul trimestru — cursuri cu durata de 3 pînă la 12 luni, în funcţie de complexitatea meseriilor şi specialităţilor pe care sînt profilate. După absolvirea cursurilor, participanţii vor primi, în baza unui examen, certificate de calificare şi vor putea fi încadraţi în secţiile de producţie ale organizaţiilor socialiste care i-au şcolarizat sau la care vor fi repartizaţi. Ei au dreptul să fie promovaţi, în conformitate cu normele în vigoare, pînă la categoriile de calificare maxime, în cadrul meseriilor şi specialităţilor pentru care s-au pregătit.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară: Vremea a fost răcoroasă. Cerul variabil, mai mult noros în jumătatea de nord-vest a ţării. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura aerului la orele 14 oscila între 10 grade la Baia Mare şi Cîmpulung Moldovenesc şi 22 grade la Turnu Severin, Calafat şi Bălleşti. În cursul dimineţii local s-a produs ceaţă în Oltenia, Banat şi Transilvania. **În Bucureşti:** Vremea a fost în general frumoasă, dar răcoroasă mai ales dimineaţa. Cerul a fost variabil mai mult senin. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura maximă a fost de 20 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 16, 17 şi 18 octombrie a.c. În ţară: Vreme în general rece, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi slabe locale, mai frecvente în jumătatea de est a ţării. Vînt potrivit. Temperatura în creştere uşoară spre sfîrşitul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 3 şi plus 7 grade, iar maximele între 9 şi 19 grade. În nordul ţării condiţii de brumă, iar în munţi lapoviţă şi ninsoare. **În Bucureşti:** Vreme răcoroasă cu cer schimbător, favorabil ploii slabe. Vînt potrivit. Temperatura în creştere uşoară.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

IERI, LA FOTBAL

Rapid — F. C. Bangu 2-1

Oricînd, o echipă braziliană de fotbal este bine primită de publicul amator de sport. Explicaţia nu-i greu de dat: de trei ori titlul mondial a „poposit" în patria lui Pelé, acest as de neocontestat al fotbalului din lumea întreagă. Ieri, pe stadionul „Republicii", echipa F. C. Bangu, fruntaşă a campionatului statului Rio, a susţinut un meci amical cu formaţia bucureşteană Rapid. Un joc plăcut, interesant, în care şcoala braziliană de fotbal — al cărei exponent este şi F.C. Bangu — a impresionat din nou prin tehnică şi spectaculozitate. Mai puţin virtuoşi din acest punct de vedere, rapidiştii au fost însă mai incisivi, mai decişi, adjudecîndu-şi victoria. Disputa a plăcut celor aproape 15 000 de spectatori. Desigur, ora de începere a micşorat întrucîtva numărul celor ce ar fi dorit să vadă meciul; alta ar fi fost situaţia de casă, ca şi satisfacţia amatorilor de fotbal, dacă meciul se disputa în nocturnă (dar despre acest lucru deocamdată să nu vorbim...).

Scorul final al meciului: 2—1 pentru Rapid. Primul gol (în min. 10) l-a înscris Neagu, printr-un şut puternic şi plasat, tras dinafara careului. Acest gol avea să fie şi singurul din repriza I, deşi, trebuie spus, fotbaliştii brazilieni au avut ocazia de a egala în min. 38. Mingea a întîlnit însă bara! Rapidiştii au majorat scorul după un sfert de oră de la reluarea jocului. Pătruns, în stilu-i caracteristic, pe extrema dreaptă, Năsturescu a centrat la momentul oportun: mingea l-a „găsit" pe Neagu într-o bună poziţie. Foarte decis, printr-un plonjon spectaculos, acesta a intervenit cu capul, introducînd din nou mingea în poarta oaspeţilor. Echipa braziliană a redus handicapul chiar în ultimul minut al părţii. O iregularitate în degajarea balonului a portarului bucureştean Rămureanu a determinat arbitrul să acorde o lovitură liberă. Didinho a executat foarte corect lovitura şi golul n-a putut fi evitat.

În acest joc Rapid a utilizat următoarea formaţie: Răducanu (Rămureanu) — Pop, Lupescu, Dan, Greavu, — Dinu, Dumitru (Codreanu) — Năsturescu, Angelescu (Marin Stelian), Neagu, Petreanu.

Se reia campionatul diviziei A la fotbal

• ÎN CAPITALĂ: STEAUA—POLITEHNICA (SÎMBĂTĂ), RAPID—U. CRAIOVA (DUMINICĂ)

Campionatul diviziei A la fotbal se reia cu etapa a VII-a. Unul dintre cele opt meciuri ale etapei — şi anume **Steaua — Politehnica Iaşi** — se dispută sîmbătă pe stadionul „23 August", începînd de la ora 15. Celelalte partide se desfăşoară **duminică: Rapid — Universitatea Craiova** (stadionul „Republicii", de la ora 12,30), **Farul Constanţa — Petrolul Ploieşti, Steagul roşu Braşov — U.T.A., F. C. Argeş Piteşti — Dinamo Bucureşti, Universitatea Cluj — Jiul Petroşani, Dinamo Bacău — Progresul Bucureşti, C.F.R. Timişoara — C.F.R. Cluj.**

Reamintim că la această oră **clasamentul** are **pe primele locuri**, în ordine, următoarele echipe: **Dinamo Bucureşti** (9 puncte, golaveraj 10—6), **U.T.A.** (8 puncte, 7—4), **Politehnica** (8 puncte, 11—8), **Universitatea Craiova** (8 puncte, 5—5), Steagul roşu, Rapid, Farul, Petrolul (cu cîte 7 puncte) etc. „Lanterna roşie" o deţine C.F.R. Timişoara (2 puncte, 4—7).

În cîteva rînduri

TENIS. — A început turneul internaţional de tenis „Indoor" de la Edinburg, dotat cu „Cupa Dewar". În primul meci, Ion Ţiriac (România) l-a învins cu 8—6, 6—4 pe scoţianul Harry Matheson.

FOTBAL. — Miercuri, într-un meci de fotbal contînd pentru „Cupa Europei", echipa Poloniei a învins cu scorul de 3—0 (1—0) echipa Albaniei.

TENIS DE MASĂ. — La Budapesta s-a disputat întîlnirea dintre selecţionatele Ungariei şi U.R.S.S., contînd pentru „Cupa Europei" la tenis de masă. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 7—0. Iată rezultatele: Klampar—Sarhoian 17—21, 21—13, 21—15; Jöner—Gomoşkov 21—18 21—19; Kiszhazi—Rudnova 21—18, 21—23, 21—15; Jöner, Klampar—Gomoşkov, Sarhoian 21—16, 15—21, 21—19; Jöner, Magosz—Gomoşkov, Rudnova 21—17, 23—21; Klampar—Gomoşkov 24—22, 22—20; Jöner—Sarhoian 16—21, 21—11, 21—17.

CICLISM. — Competiţia ciclistă internaţională „Marele premiu al naţiunilor" se va desfăşura duminică în împrejurimile Parisului, pe o distanţă de 100 km contra-cronometru. Printre alergătorii care vor fi prezenţi la acest eveniment se numără: Poulidor (Franţa), Agostinho (Portugalia), Ocana (Spania), Ritter (Danemarca), Grosskost (Belgia) etc.

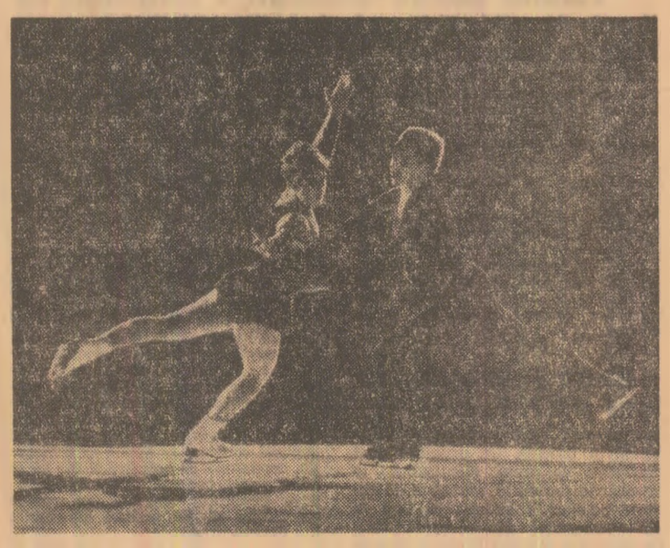

Simbătă, după cum am mai anunţat, va avea loc la patinoarul acoperit „23 August", primul spectacol sportiv pe gheaţă, la care participă o serie de celebrităţi ale patinajului artistic. Aseară au sosit în Capitală patinatori din Uniunea Sovietică şi Cehoslovacia. „Punctul forte" al spectacolului îl constituie, desigur, cuplul Irina Rodnina—Alexei Ulanov (U.R.S.S.), campioni mondiali şi europeni în proba de perechi. **În fotografie:** celebrii patinatori evoluînd pe luciul gheţii, sub lumina reflectoarelor

Boxeri la podea, explicaţii, din corzi în corzi

În ultimele cîteva zile, opinia publică sportivă se preocupă de bilanţul participării boxerilor români la turneul de la Berlin, bilanţ care se prezintă de-a dreptul falimentar. Cei mai mulţi dintre înaintaşii performeri ai ultimei ediţii a campionatelor europene s-au ales cu prestigiul ştirbit, patru pugilişti români — jumătate din întregul lot — au fost înfrînţi înainte de limită, însuşi renumele boxului nostru a fost atins de aceste rezultate surprinzător de neplăcute. Sigur, nu ne stă în intenţie să dramatizăm artificial situaţia şi să exagerăm implicaţiile derivate din insuccesele la un singur turneu amical. Nici să trecem brusc cu buretele peste înfăptuirile internaţionale ale boxului nostru. Sîntem convinşi că acesta dispune de forţe — luptători şi antrenori — capabile să înmulţească faptele de glorie sportivă şi tocmai de aceea vrem să considerăm înfrîngerile de la recentul turneu ca fiind un serios semnal de alarmă.

Să fim bine înţeleşi: nu o înfrîngere sau alta este obligatoriu criticabilă, nu înfrîngerile **în sine** sînt de neadmis (fiindcă în sport oricui i se poate întîmpla să fie învins, chiar dacă deţine o formă apreciată drept excelentă), ci sînt inacceptabile, ca să zicem aşa, maniera generală, seria cvasicompletă de insuccese ale unui lot luat în întregul lui şi numărul neobişnuit de mare de pierderi înainte de limită. Şi aceasta, la un turneu amical pe care unii s-au grăbit să-l califice, în mod evident greşit, drept „un veritabil campionat european". E adevărat, a fost un turneu interesant, privit prin prisma palmaresului unora dintre participanţi şi cu un grad de dificultate care nu trebuie subapreciat. Totuşi, cam departe de ceea ce presupune o competiţie care să poată fi asemănată cu un campionat european, chiar numai pentru faptul că drumul pînă la obţinerea medaliilor cere maximum trei meciuri (la cîteva categorii, datorită numărului mic al boxerilor înscrişi au fost necesare doar două partide).

În definitiv, cum s-au pregătit cei opt boxeri pentru turneul despre care vorbim? Preparativele speciale au durat trei săptămîni, îndrumarea tehnică fiind efectuată pentru membrii clubului Steaua (Ciucă, Giju, Silberman, Lumezeanu) de către Ion Chiriac, pentru dinamoviştii (Alexe, Monea, Dobrescu) de Constantin Dumitrescu, în timp ce Gabriel Pometcu (Rapid) s-a antrenat la clubul său sub conducerea lui Teodor Niculescu, reunindu-se cu lotul în preziua plecării.

Din discuţia purtată alaltăieri cu **Ion Chiriac** redăm în esenţă părerile antrenorului: **Rezultatele negative nu sînt urmarea unor lipsuri în pregătire. La centrul de la Snagov boxerii au dus o viaţă sportivă, s-au străduit la antrenamente şi deţineau o formă foarte bună. Lumezeanu, de fapt, cîştigase partida: Ciucă avea mare avantaj după primele două runduri, dar într-al treilea, din cauza nervozităţii excesive, a atacat imprudent şi a primit o lovitură de K.O.; Giju a boxat excepţional în primele două meciuri** (n.n. — e foarte probabil, o exagerare) **însă loviturile la ficat aplicate de Sokolov l-au timorat; Silberman nu se împacă cu stilul lui Kajdi, avea ambiţia să-şi ia revanşa asupra acestuia. L-am abandonat după un singur minut fiindcă era într-o situaţie dificilă şi doream să evit astfel K.O.-ul. Rezultatele negative se datorează coincidenţei unor întîmplări nefericite. Turneul a fost nemaipomenit de tare** (n.n. — ce calificative o să mai dăm atunci turneelor olimpice şi europene?).

Deosebite în bună parte se prezintă opiniile lui **Constantin Dumitrescu** despre rezultatele şi pregătirea elevilor săi: **Monea se simţea în formă, de altfel în primul rund el îl trimisese la podea pe Nesterov. Totuşi, nu reuşise să macine forţele adversarului. Acesta, tînăr şi foarte puternic, a obţinut preponderenţa asupra lui Monea care obosise în rundul al doilea. Cu Alexe şi Dobrescu lucrurile stau altfel. Ambii realizaseră pe ring cel puţin meciuri egale, iar deciziile juriilor sînt discutabile. Însă nu deciziile mă îndispun în primul rînd, ci faptul că ALEXE ŞI DOBRESCU NU ERAU ÎN FORMĂ NORMALĂ. A fost o greşeală că am acceptat ca cei doi boxeri să nu participe la pregătiri centralizate şi să rămînă la casele lor. Astăzi, exigenţele unui turneu impun condiţii speciale, antrenamente de două ori pe zi şi continuă supraveghere a sportivilor — chiar dacă ei sînt conştiincioşi — din partea antrenorului. Fiecare rău are şi o parte bună. Păţaniile de la recentul turneu sînt o învăţătură de minte pentru cele ce am de făcut în vederea altor întreceri importante...**

Cît despre Pometcu, antrenorul **Teodor Niculescu** ne-a arătat că el a fost pregătit în spiritul ambiţiei de a se afirma în arena internaţională, iar, după cum s-a văzut, Pometcu n-a scăpat prilejul ce i s-a oferit...

Ce putem spune despre declaraţiile şi aprecierile de mai sus? În pofida explicaţiilor, unele dintre acestea cam superficiale, faptele sînt fapte, rezultatele tehnice rămîn cele cunoscute. Înclinăm să-l dăm dreptate lui Constantin Dumitrescu, care, cu sinceritate, ne mărturisea că **n-a făcut un asemenea pas falş în pregătire de aproape zece ani de zile de cînd e antrenor.** Sîntem convinşi că tocmai calea analizei critice pe care a ales-o C. Dumitrescu este singura indicată — şi pentru tehnicienii responsabili şi pentru colegiul de antrenori sau biroul federal — în vederea împlinirii unor contraperformanţe neobişnuite boxului nostru. Putem fi de acord că turneele devin mai puternice, că adversari tineri, talentaţi apar în alte ţări europene şi că boxerii noştri pot suferi înfrîngeri. Însă aşa după cum am mai subliniat la începutul articolului, maniera — înfrîngeri în şir, înainte de limită, deprecierea în bloc a mai multor mari campioni români — nu va fi acceptată nicicînd de opinia publică sportivă. Undeva, greşeli s-au comis, fie în domeniul pregătirii tehnico-tactice, fie în prepararea sufletească pentru lupta în ring, aceasta din urmă izvor al curajului, al orgoliului sportiv, al dorinţei ferme de victorie. Este, credem noi, de datoria federaţiei **să înlăture din discuţie explicaţii simpliste şi superficiale, să pătrundă adînc, prin analiză, în domeniul propriei sale activităţi, să descopere repede, cu precizie, cauzele adevărate, generale şi particulare, ale insuccesele recente, să opereze calm şi lucid împotriva lipsurilor şi a motivelor ce le-au generat.** (Aici se cere deschisă o paranteză criticînd lipsa de iscusinţă a federaţiei şi în alegerea calendarului internaţional pentru principalii noştri boxeri. Nimic nu îndreptăţea măsura ca la un turneu amical de însemnătate secundară pentru palmares şi prestigiu să fie mobilizat tot ce are mai bun boxul nostru — cu excepţia lui Cuţov şi Aurel Dumitrescu, ambii indisponibili din motive completamente diferite. În aceeaşi ordine de idei, în mod sigur, lui Manfred Wolke şi, mai ales, lui Kajdi le era foarte convenabil să-l întîlnească pe vicecampionul european Silberman, **înainte** de competiţia continentală. Dar lui Silberman cu ce-i era de folos să caute cu luminarea meciuri împotriva principalilor contracandidaţi, adversari cel puţin egali în valoare?)

Ne mai despart şapte luni de următoarea ediţie a campionatelor europene (Madrid — mai 1971); între timp speranţele boxului nostru vor lupta la apriga competiţie a tinerilor pugilişti europeni (Miskolc — noiembrie 1970). Numeroşii suporteri ai boxului românesc aşteaptă de la pugiliştii noştri, adolescenţi şi maturi, cucerirea altor trofee sportive pe măsura faimei dobîndite în iunie 1969 la Bucureşti.

Valeriu MIRONESCU

FAPTUL DIVERS

Struţul alb

În urmă cu cîţiva ani, specialiştii de la Grădina zoologică din Capitală au observat, cu surprindere, că unul dintre puii de struţ, abia ieşit din găoace, era complet alb. Dîndu-şi seama că este deosebit de preţios, ei au făcut totul pentru a nu-l scăpa nici un moment de sub... aripa lor ocrotitoare. Puiul alb s-a făcut mare şi, de la el, s-au obţinut alţi doi pui. Fireşte, şi ei albi. Şi aşa, numărul lor a crescut aproape în fiecare an, ajungîndu-se ca, la ora actuală, grădina zoologică să posede treizeci de exemplare unice în lume.

Pompieri în pană

Două case din satul Pătîrş, comuna Dorgoş, ardeau în flăcări. În speranţa de a mai salva ceva din ele, cineva a anunţat imediat formaţia de pompieri voluntari a oraşului Lipova. Pompierii au luat notă şi... au rămas pe loc! De fapt, nici n-aveau altă soluţie. Maşina lor se afla, de multă vreme, în „pană" de... benzină. Cauza? Un sistem de aprovizionare curat... pompieristic! În repetate rînduri, ei au cerut Consiliului popular judeţean Arad să le schimbe repartiţia cantităţii de benzină vărsată (pe care nu o pot ridica o singură dată şi nici nu au în ce o păstra) în bonuri, pentru a le folosi ori de cîte ori este nevoie. Cererile respective au rămas însă fără nici un rezultat. De cîte incendii mai e nevoie pentru a se rezolva o asemenea problemă?

Şi-au găsit... „vechimea"

Florin Vintilă, magazioner în staţia C.F.R. Iaşi, îşi pusese în gînd ca soţia sa să ajungă gestionară la chioşcul „Căpşuna" din curtea spitalului nr. 1 din localitate. Dar pentru că soţia dumisale n-avea minimul de vechime pentru ocuparea unui astfel de post, Vintilă s-a dus în comuna Girceni (Vaslui) şi aici, cum-necum, a făcut rost de acte false de vechime atît pentru soţie, cît şi pentru el. La scurt timp după aceea, Ecaterina Vintilă lua gestiunea chioşcului în primire, iar soţul ei îşi făcea transferul ca magazioner principal la spital. În această calitate, dumneaului scotea mărfuri din magazia spitalului, iar dumneaei le punea în vînzare. N-a trecut mult şi cei doi gestionari şi-au cumpărat un apartament cu patru camere pe care l-au mobilat cu lucruri în valoare de zeci de mii de lei. De curînd însă actele lor — inclusiv cele de vechime — i-au dat în vileag. Acum îşi aşteaptă „vechimea" pe care le-o va da instanţa de judecată.

Mercur şi... termometrele

În urma unei sesizări primite la redacţie am pornit prin unităţile farmaceutice din Capitală, în căutarea unui... termometru. Deşi am făcut febră... musculară, termometru n-am găsit. Lipsesc, după cum am fost informaţi, de mai bine de trei luni de zile. Faptul demonstrează, din partea forurilor comerciale de resort, un... grad scăzut de solicitudine faţă de cumpărători. În consecinţă, sperăm în aplicarea unui tratament adecvat, pentru revenirea la temperatura normală.

După ţigări, cu... tractorul!

Aflîndu-se într-una din zilele trecute în satul Giula, Emil Vescan, salariat la Întreprinderea de utilaje-construcţii Cluj, a constatat că nu mai are nici o ţigară în buzunar. În drum spre cooperativa de consum a zărit, tras pe dreapta, un tractor fără stăpîn. Cum l-a văzut, Emil Vescan s-a gîndit să-şi continue drumul (de cîteva sute de metri) pe „armăsarul" de 75 de cai putere! În faţa cooperativei a întrat cu el într-un stîlp de telegraf. Acum este în aşteptarea notei de plată. O să-l coste cam scump pachetul de ţigări!

Sfîrşitul „filmului"

Nu de mult, la cinematograful „Central" din Capitală, în faţa unei numeroase asistenţe, a fost derulat un „film" cu totul original: procesul intentat unor speculanţi de bilete, identificaţi de către organele de miliţie. Protagonişti — Aurel Radulescu, Ilie Săvescu, Constantin Stan, Paul Dumbravă şi alţi trei cu roluri secundare. Adică, acei tineri fără nici o ocupaţie, care, cu cîtva timp în urmă, puteau fi văzuţi bătînd bulevardul şi distribuind bilete cu preţuri de două şi chiar de trei ori mai mari. „Spectacolul" s-a încheiat cu sentinţa pronunţată de Judecătoria sectorului 6 din Capitală. Toţi „eroii" urmează să execute închisoare între doi şi patru ani. În... sfîrşit!

Rubrică redactată de: **Dumitru TIRCOB, Gheorghe DAVID** cu sprijinul corespondenţilor „Scînteii"

viaţa internaţională

DESCHIDEREA SESIUNII JUBILIARE A O.N.U.

NEW YORK 14 — Trimisul special L. Rodescu transmite : Miercuri dimineaţa, Adunarea Generală a O.N.U. s-a întrunit în prima şedinţă a sesiunii sale jubiliare, în cadrul căreia au fost rostite cuvîntări consacrate acestui eveniment. Preşedintele Adunării Generale, Edvard Hambro, a arătat că această întrunire are scopul de a reafirma încrederea ţărilor membre în Carta O.N.U. şi va facilita întreprinderea de noi eforturi pentru transpunerea ei efectivă în practică. Subliniind că asupra lumii planează încă primejdii mari şi că în unele puncte ale globului tunurile se mai aud încă, el a cerut tuturor ţărilor să contribuie la asigurarea unei păci trainice, astfel încît de pe urma ei să poată beneficia din plin şi generaţiile viitoare.

În continuare, Edvard Hambro a amintit că milioane de fiinţe umane mai suferă de foame şi mizerie, sînt lipsite de drepturi fundamentale. Activitatea O.N.U., a spus el, trebuie să capete un impuls proaspăt pentru a asigura tuturor oamenilor o viaţă mai bună, mai demnă. Omenirea urmăreşte cu atenţie ce se declară la această sesiune jubiliară şi, mai ales, ceea ce se traduce în fapt, aşteptînd să distingă o rază de speranţă asupra viitorului.

Ministrul de externe al Canadei, Mitchell Sharp, a făcut în cuvîntarea sa o succintă trecere în revistă a activităţii O.N.U. de-a lungul celor 25 de ani de existenţă, remarcînd ca aspecte negative ale acestei activităţi nemulţumirile stîrnite în întreaga lume din cauza nerespectării drepturilor naţiunilor mici, cît şi din cauza lipsei de progres în domenii majore ca dezarmarea şi dezvoltarea. „O.N.U., a spus el, trebuie să se adapteze transformărilor petrecute în lume astfel încît naţiunile întrunite aici, concertîndu-şi eforturile, să poată găsi căi de reducere a tensiunii, să ajute popoarele în curs de dezvoltare pentru a primi o parte echitabilă din resursele mondiale, să rezolve disparitatea existentă între naţiunile bogate şi cele sărace, să reducă cursa înarmărilor".

Prinţesa Ashraf Pahlavi, trimis personal al şahinşahului Iranului la sesiunea jubiliară, a transmis mesajul acestuia, în care se arată, printre altele, că, pe lîngă unele succese înregistrate în îndelungata activitate a O.N.U., trebuie amintit faptul mai puţin îmbucurător că multe probleme au rămas pînă astăzi nesoluţionate, printre acestea numărîndu-se lichidarea colonialismului, rasismul, primejdiile care mai ameninţă pacea, dezvoltarea. Referindu-se la problemele cooperării internaţionale, mesajul subliniază că este deosebit de important în prezent să se acopere prăpastia dintre principiile Cartei şi traducerea lor în viaţă. „Iranul, se spune în mesaj, este în favoarea universalităţii O.N.U. şi a stabilit relaţii prieteneşti cu multe ţări, inclusiv cu acelea care au o structură socială diferită de a sa".

Întărirea păcii şi securităţii internaţionale a constituit principala raţiune a creării Organizaţiei Naţiunilor Unite — a subliniat în cuvîntarea sa primul ministru al Perului, generalul Ernesto Montagne, care s-a oprit pe larg asupra acestei probleme, pe care a considerat-o ca fiind de primordială importanţă pentru întreaga omenire. Pornind de la această idee, el a subliniat că în activitatea generală a O.N.U. mai sînt încă multe de făcut pentru ca toate ţările să poată participa cu drepturi egale la adoptarea hotărîrilor importante, în probleme care afectează interesul tuturor popoarelor.

În cursul aceleiaşi şedinţe au mai luat cuvîntul reprezentanţii Ruandei şi Greciei. Christian Palamas, subsecretar de stat la Ministerul de Externe al Greciei, s-a pronunţat pentru îmbunătăţirea climatului politic general şi apropierea dintre guvernele şi popoarele diferitelor ţări. El a arătat că Grecia priveşte cu satisfacţie dezvoltarea unor raporturi mai bune cu ţările socialiste din regiune şi că dorinţa ei este ca Peninsula Balcanică, în trecut cunoscută ca fiind butoiul cu pulbere al Europei, să devină un teren propice păcii şi cooperării, spre avantajul tuturor.

PEKIN Preşedintele Mao Tzedun l-a primit pe Maurice Couve de Murville

PEKIN 14 (Agerpres) — Mao Tzedun, preşedintele C.C. al P.C. Chinez, l-a primit miercuri la Pekin pe Maurice Couve de Murville, fost prim-ministru al Franţei, care se află într-o vizită în R.P. Chineză — anunţă agenţia China Nouă. Cu acest prilej, preşedintele Mao Tzedun a avut o convorbire prietenească cu Maurice Couve de Murville şi ambasadorul Franţei la Pekin, Etienne Manach. Au fost de faţă Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Kan Şen, vicepreşedinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari pe întreaga Chină, şi Lo Kuei-bo, ministru adjunct al afacerilor externe al R.P. Chineze.

ORIENTUL APROPIAT

● O declaraţie a ministrului de externe al R.A.U. ● Prevederi ale acordului semnat de regele Hussein şi Yasser Arafat

NEW YORK. — Ministrul de externe al R.A.U., Mahmoud Riad, sosit la New York pentru a participa la lucrările sesiunii jubiliare a O.N.U., a declarat ziariştilor că „Republica Arabă Unită este pregătită să reia contactele în orice moment cu Gunnar Jarring", reprezentantul special al secretarului general al O.N.U., U Thant, pentru Orientul Apropiat. El a relevat că în timpul şederii sale la New York va discuta cu miniştrii de externe ai Marii Britanii, Franţei, U.R.S.S. şi S.U.A. problemele privind reglementarea conflictului arabo-israelian în baza prevederilor rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

AMMAN. — Referindu-se la acordul semnat marţi seara de regele Hussein al Iordaniei şi Yasser Arafat, preşedintele Comitetului Central al mişcării de rezistenţă palestinene, Bahi Ladgham, premierul tunisian, care a fost numit preşedinte al Comitetului Superior Arab, a menţionat că acesta „a fost încheiat pe baza respectului mutual şi că este menit să asigure suveranitatea statului iordanian, garantîndu-i libera conducere a problemelor interne şi consolidînd, totodată, ordinea publică".

Acordul garantează o libertate totală de mişcare pentru forţele de comando palestinene şi vehiculele lor; fedainii vor fi trataţi în acelaşi mod ca şi membrii forţelor armate iordaniene, dar nu vor avea dreptul să poarte arme în interiorul oraşelor, decît în cazuri excepţionale (fac excepţie unităţile speciale de miliţie ale forţelor palestinene). Sînt interzise, de asemenea, paradele militare, precum şi manevrele unităţilor de comando în regiunile locuite.

TEL AVIV — Cei doi cetăţeni algerieni reţinuţi de autorităţile israeliene la 14 august pe aeroportul din Tel Aviv au fost eliberaţi miercuri şi au plecat spre Alger.

Aspect din timpul demonstraţiei studenţilor din Johannesburg (Africa de Sud) împotriva apartheidului

Lucrările Consiliului General al Federaţiei Sindicale Mondiale

● Cuvîntul preşedintelui Consiliului Central al U.G.S.R.

MOSCOVA 14. — Corespondentul Agerpres Laurenţiu Duţă transmite : La Casa Sindicatelor din Moscova continuă lucrările celei de-a 20-a sesiuni a Consiliului General al Federaţiei Sindicale Mondiale.

În cadrul dezbaterilor pe marginea raportului prezentat de Pierre Gensous, secretarul general al F.S.M., au luat cuvîntul Andreas Ziartidis, secretar general al Federaţiei Naţionale a Oamenilor Muncii din Cipru, Jan Piller, preşedintele Consiliului Central al Mişcării Sindicale Revoluţionare din Cehoslovacia, Tran Hoai Nam, reprezentantul Federaţiei Sindicatelor pentru Eliberarea Vietnamului de sud, Nguyen Kong Hoa, vicepreşedinte al Federaţiei Sindicatelor din Vietnam (R.D.V.), Ignacy Loga-Sowinski, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia, W. Goodluck, preşedintele Congresului Nigerian al Sindicatelor, A. N. Selepin, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., René Duhamel, secretar al C.G.T. din Franţa, Wolfgang Beyreuther, reprezentantul Uniunii Sindicatelor Libere Germane (R.D.G.), Roza Koritarova, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor Bulgare, şi alţii.

În şedinţa de miercuri după-amiază a luat cuvîntul tovarăşul **FLORIAN DĂNĂLACHE**, preşedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

În cuvîntarea sa, tovarăşul Florian Dănălache a subliniat importanţa deosebită a actualei sesiuni, arătînd că unitatea de acţiune a mişcării sindicale rămîne în continuare unul dintre obiectivele de bază ale centralelor afiliate la F.S.M.

Refacerea şi dezvoltarea unităţii de acţiune este favorizată în zilele noastre de creşterea continuă a forţelor revoluţionare, democratice, progresiste şi iubitoare de pace. După părerea noastră, a spus vorbitorul, înviorarea şi dezvoltarea activităţii F.S.M. depind de capacitatea sa de a găsi obiectivele comune ale tuturor organizaţiilor, prin consultări cît mai largi, sintetizarea punctelor de vedere şi a experienţei tuturor centralelor afiliate. În acest fel, F.S.M. va putea să aprofundeze cunoaşterea problemelor specifice ale fiecărui continent, fiecărei ţări, fiecărei ramuri de producţie.

Subliniind importanţa deosebită a legăturilor bilaterale între organizaţiile sindicale pentru realizarea unităţii de acţiune în mişcarea sindicală internaţională, vorbitorul a arătat că U.G.S.R. a căutat, atît în cadrul F.S.M., cît şi al contactelor sale bilaterale cu organizaţiile afiliate, neafiliate sau autonome, să contribuie la statornicirea unor relaţii bazate pe principiile egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi respectului reciproc, considerînd că numai în acest fel pot fi înlăturate părerile preconcepute, poate fi creat climatul de lucru necesar unei cooperări reale şi trainice, unei adevărate unităţi de acţiune a celor ce muncesc. În activitatea internaţională a U.G.S.R., principalul loc l-au ocupat relaţiile de prietenie cu sindicatele din ţările socialiste. Totodată, pornind de la comunitatea intereselor fundamentale ale celor ce muncesc, U.G.S.R. şi-a lărgit legăturile cu organizaţii sindicale diferite din ţări cu altă orînduire social-politică.

În ultima parte a intervenţiei sale, vorbitorul a făcut o amplă expunere asupra poziţiei ţării noastre faţă de principalele probleme internaţionale actuale.

În legătură cu starea sănătăţii tovarăşului Waldeck Rochet, secretar general al P. C. Francez

PARIS 14 (Agerpres). — Potrivit unui comunicat dat publicităţii miercuri la Paris de către Comitetul Central al P. C. Francez, starea sănătăţii secretarului general al P.C.F., Waldeck Rochet, s-a înrăutăţit simţitor în ultimele săptămîni. Secretarului general al P.C.F., se arată în comunicat, i se acordă ajutorul medical necesar.

În spiritul răspunderii faţă de soarta păcii

CORESPONDENŢA DIN NEW YORK DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL, ROMULUS CĂPLESCU

Deschiderea sesiunii jubiliare a Adunării Generale a O.N.U., despre care se relatează în cuprinsul ziarului, reprezintă un moment însemnat al vieţii internaţionale, marcat prin prezenţa unui şir de personalităţi investite cu înalte responsabilităţi, şefi de state, şefi de guverne, miniştri de externe din numeroase ţări ale lumii, care, timp de 10 zile, vor trece în revistă activitatea de pînă acum a organizaţiei, cu împlinirile şi neîmplinirile sale, scrutînd perspectivele de viitor.

Ferm ataşată scopurilor şi principiilor Cartei Naţiunilor Unite, înţelegînd să-şi aducă, aşa cum a făcut întotdeauna, partea de contribuţie la rezolvarea problemelor ce se pun astăzi în faţa contemporaneităţii, la sesiunea jubiliară, România socialistă este reprezentată la cel mai înalt nivel, prin preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU. Este aceasta o nouă şi concludentă dovadă a preocupării profunde pentru soarta păcii a unui popor care a cunoscut în trecut multe vitregii şi care îşi consacră astăzi energiile marii opere de edificare a unei orînduiri sociale superioare ; o nouă dovadă a activităţii neobosite, pline de răspundere, a conducătorului statului nostru pusă în slujba convieţuirii paşnice, a înţelegerii şi colaborării, pe baza egalităţii suverane între toate ţările şi popoarele lumii.

România socialistă este cunoscută în lume ca un stat care duce o politică militantă, constructivă, avînd ca ţeluri crearea unui climat al destinderii, securităţii şi respectului reciproc între naţiuni, promovarea neabătută a legalităţii şi eticii internaţionale, extinderea continuă a relaţiilor cu celelalte state, amplificarea dialogului cu acestea pe temelia trainică a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc.

Ţara noastră şi-a cîştigat printr-o astfel de politică un înalt prestigiu pe plan internaţional, reflectat cu prisosinţă şi prin atenţia şi interesul de care a fost înconjurat, încă din primul moment, aici, la New York, şeful statului român, ca şi în timpul escalelor făcute la Keflavik şi Montreal. Un indiciu al acestui interes îl constituie prezenţa unui mare număr de gazetari, foto şi cinereporteri, atît cu prilejul sosirii pe aeroportul Kennedy, cît şi cu prilejul întrevederilor avute pînă acum la sediul Naţiunilor Unite cu preşedintele actualei sesiuni, Edvard Hambro, şi cu secretarul general, U Thant. Informînd pe larg despre primirea pe aeroport a preşedintelui român, marile cotidiene americane „New York Times" şi „Washington Post" redau cuvintele acestuia despre rolul Naţiunilor Unite în asigurarea păcii şi cooperării în lume. Mulţi dintre corespondenţii permanenţi acreditaţi la O.N.U., precum şi dintre trimişii speciali ai diverselor ziare au remarcat tonul călduros al declaraţiilor lui Hambro în legătură cu nivelul participării române la sesiunea jubiliară, aprecierile sale elogioase la adresa personalităţii tovarăşului Ceauşescu şi a politicii internaţionale a României, după cum au remarcat şi prelungirea, cu mult peste durata prevăzută iniţial, a întrevederii protocolare cu secretarul general, U Thant, fapt care nu îşi găseşte precedent în practica statornicită la Naţiunile Unite şi este interpretat aici ca dovadă a unei deferenţe deosebite faţă de şeful unui stat care s-a afirmat în mod consecvent prin devotamentul faţă de principiile Cartei Naţiunilor Unite. În cercurile delegaţiilor la O.N.U., ca şi în cercurile gazetăreşti, cuvintarea pe care urmează să o rostească de la înalta tribună a O.N.U. preşedintele Consiliului de Stat al României este aşteptată cu interes viu, apreciindu-se că încă de pe acum ea va fi unul dintre evenimentele majore ale sesiunii jubiliare.

Dincolo de atmosfera de solemnitate prilejuită de aniversarea unui sfert de veac de existenţă a Organizaţiei Naţiunilor Unite, această sesiune este chemată să dezbată căile şi mijloacele care se impun pentru întărirea eficacităţii organizaţiei în abordarea problemelor mondiale acute, pentru împlinirea vocaţiei sale de universalitate, pentru înfăptuirea năzuinţelor de pace şi progres ale umanităţii. Istoria de un pătrar de veac a O.N.U. atestă că măsura succeselor şi insuccesele organizaţiei este dată tocmai de capacitatea ei de a-şi orienta activitatea în vederea transpunerii în practică a acestor năzuinţe. Analiza situaţiei internaţionale vădeşte persistenţa unor focare de încordare şi conflict în diverse părţi ale globului ; asistăm în continuare la acţiuni pe linia politicii îndreptate spre dominaţia altor state, a politicii de forţă, de dictat şi agresiune ; se menţin vestigii ale robiei coloniale şi practicile injositoare ale apartheidului şi discriminărilor rasiale, se adînceşte decalajul economic şi tehnico-ştiinţific între ţările avansate pe plan industrial şi cele în curs de dezvoltare. Sînt probleme mari, de importanţă vitală, aflate de multă vreme sub o formă sau alta în atenţia Organizaţiei Naţiunilor Unite şi în rezolvarea cărora nu s-au făcut progrese pe măsura speranţelor omenirii. Impulsionarea activităţii O.N.U., ca forul cel mai larg existent al schimburilor de păreri şi idei, ca instrument al conjugării strădaniilor tuturor statelor membre în vederea soluţionării, în diversele lor aspecte, a problemelor menţionate, aşezarea acestei activităţi pe baze mai eficiente, adaptarea organizaţiei la cerinţele şi condiţiile actuale ale lumii nu pot fi rezultanta simplei proclamări a bunelor intenţii. Incumbă fiecărui stat, mare sau mic, sarcina de a contribui la transpunerea deplină în viaţă a scopurilor şi principiilor Cartei, de a depune eforturi efective în slujba convieţuirii paşnice, a înţelegerii şi colaborării. Cheia înfăptuirii acestor năzuinţe este una singură : respectarea consecventă a normelor şi regulilor legalităţii internaţionale, asigurarea dreptului fiecărei naţiuni de a-şi alege de sine stătător calea dezvoltării economice şi sociale, de a trăi liber şi demn, la adăpost de ameninţarea cu forţa şi la adăpost de războaie, bucurîndu-se din plin de roadele pe care marile cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii le pot aduce vieţii omului.

Afirmînd prin participarea reprezentantului său cel mai autorizat la lucrările actualei sesiuni jubiliare voinţa fermă de a-şi aduce şi pe viitor neprecupeţita contribuţie la realizarea acestor mari sarcini, la împlinirea dezideratelor de pace şi progres ale tuturor popoarelor, România îşi manifestă încă o dată spiritul de înaltă responsabilitate faţă de destinele umanităţii.

MESAJUL LUI WALTER ULBRICHT

BERLIN 14 (Agerpres). — Preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, Walter Ulbricht, a adresat un mesaj sesiunii jubiliare a O.N.U., în care exprimă convingerea Republicii Democrate Germane că primirea ei în Organizaţia Naţiunilor Unite şi în organismele specializate ale acesteia a devenit o problemă în interesul păcii, ce nu mai poate fi aminată. În mesaj se arată că R. D. Germană a propus R. F. a Germaniei să ceară, la rîndul ei, primirea în O.N.U. Admiterea în O.N.U. a R.D.G. şi R.F.G. ar crea, fără îndoială, condiţii mai favorabile pentru stabilirea unor relaţii de coexistenţă paşnică între cele două state vecine şi, prin aceasta, ar contribui la întărirea securităţii europene, în interesul tuturor popoarelor.

Prin politica sa de pace, orientată consecvent spre îndeplinirea principiilor şi rezoluţiilor Naţiunilor Unite, Republica Democrată Germană are dreptul incontestabil de a fi membră cu drepturi egale a O.N.U. şi a organismelor specializate ale acesteia. Cu ocazia sesiunii jubiliare a O.N.U., Consiliul de Stat, guvernul şi populaţia Republicii Democrate Germane îşi reafirmă hotărîrea de a contribui şi pe viitor la realizarea ţelurilor O.N.U.

DECLARAŢIA LUI ALDO MORO

ROMA 14 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în faţa Comisiei pentru afacerile externe a Senatului, ministrul de externe al Italiei, Aldo Moro, a arătat, printre altele, că Organizaţia Naţiunilor Unite trebuie să se întărească pe plan structural şi funcţional — cu ocazia celei de-a 25-a aniversări de la constituire — confirmînd astfel caracterul său într-adevăr universal. Ministrul italian a exprimat apoi dorinţa ca Republica Populară Chineză să-şi poată asuma, în cadrul O.N.U., „răspunderile ce îi revin pe plan internaţional şi să contribuie la consolidarea păcii" — arată agenţia A.N.S.A. **Moro a precizat că contactele pentru recunoaşterea de către Italia a Republicii Populare Chineze şi pentru stabilirea de relaţii diplomatice normale între Roma şi Pekin continuă.**

După formarea noului guvern libanez

La capătul a opt zile de consultări, punctate de numeroase aspecte contradictorii şi de tensiune, premierul Saeb Salam a anunţat formarea noului cabinet libanez, compus din 12 membri. Vestea a surprins pe ziariştii prezenţi la palatul Baabda, care nu mai sperau într-o soluţionare rapidă a crizei, cel puţin pentru moment, avînd în vedere divergenţele acute dintre grupările politice consultate în prealabil. Tocmai aceste divergenţe l-au determinat pe premierul Salam să recurgă, în ultimă instanţă, la o formulă originală, bocoilnd partidele şi parlamentul. Ziarul „L'ORIENT" comentează astfel acest fapt : „Preşedintele republicii, Suleiman Frangieh, formînd în afara cadrelor convenţionale primul său guvern, a vrut să marcheze o ruptură cu trecutul". Noul cabinet are o compoziţie de tehnocraţi, specialişti competenţi — cum subliniază presa de miercuri — un publicist, trei ingineri, un profesor universitar, trei jurişti, un doctor, doi economişti. El este condus de premierul Saeb Salam, fost ministru al economiei în guvernele precedente. Majoritatea miniştrilor sînt nume noi pentru marele public. Portofoliul externelor a fost încredinţat juristului Khalil Abouhamad, în etate de 34 de ani. Cabinetul s-a întrunit miercuri în primul consiliu pentru a pregăti declaraţia-program pe care o va prezenta parlamentului în zilele următoare, cînd va solicita investitura. Potrivit primelor reacţii ale partidelor politice apărute în presă, dezbaterile se anunţă furtunoase.

N. POPOVICI

Beirut, 14.

GENEVA : sesiunea comitetului U.N.C.T.A.D.

MĂSURI ÎN FAVOAREA ŢĂRILOR ÎN CURS DE DEZVOLTARE

GENEVA 14 (Agerpres). — Comitetul special de preferinţe al U.N.C.T.A.D. a adoptat, după lungi dezbateri, un proiect de concluzii, prin care se constituie sistemul generalizat de preferinţe în favoarea ţărilor în curs de dezvoltare. N-a fost instaurat un sistem uniform de preferinţe, cum se prevedea iniţial, ci fiecare ţară sau grup de ţări va acorda preferinţele conform propriilor principii. Elementul comun constă în scutirea de taxe vamale a produselor cuprinse în sistemul de preferinţe. Unele ţări acordă aceste scutiri nelimitat, altele în limita unor plafoane sau condiţii. Beneficiarii sistemului generalizat de preferinţe urmează să fie stabiliţi, în general, pe baza principiului autoselecţiei. În şedinţa finală, reprezentantul României, **Mircea Petrescu**, a prezentat o declaraţie în care sînt expuse temeiurile pentru care România face parte din rîndul ţărilor beneficiare. Declaraţii similare au prezentat apoi reprezentanţii Bulgariei, Cubei, Turciei, Greciei şi altor ţări. O hotărîre finală urmează a fi luată de fiecare ţară care acordă preferinţe, cu ocazia prezentării sistemului spre aprobare parlamentelor respective.

Luînd cuvîntul în încheierea dezbaterilor, preşedintele Comitetului special de preferinţe, ambasadorul indian T. Swaminathan, şi secretarul general al U.N.C.T.A.D., M. Perez-Guerrero, au subliniat importanţa adoptării sistemului generalizat de preferinţe, care constituie începutul unei noi etape în relaţiile economice internaţionale. Principiul clauzei naţiunii celei mai favorizate şi reciprocităţii încetează de a mai fi regula exclusivă a relaţiilor economice dintre state, instaurîndu-se principiul nereciprocităţii în favoarea unor ţări în curs de dezvoltare, în vederea sprijinirii eforturilor acestor ţări de a ajunge la nivelul economic atins de ţările dezvoltate.

În şedinţa de marţi, Consiliul U.N.C.T.A.D. a aprobat raportul Comitetului special de preferinţe şi a decis ca el să fie prezentat Adunării Generale a O.N.U. spre a fi încorporat în strategia generală a celui de-al doilea deceniu al dezvoltării.

agenţiile de presă transmit:

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, Alexei Kosighin, a primit miercuri, la Kremlin, grupul de reprezentanţi ai cercurilor de afaceri şi ştiinţifice din Franţa, care face o vizită în U.R.S.S. După cum menţionează agenţia T.A.S.S., în timpul întrevederii au fost discutate unele probleme privind dezvoltarea în continuare a legăturilor de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică în spiritul declaraţiei sovieto—franceze din 13 octombrie a.c., adoptată în urma vizitei în Uniunea Sovietică a preşedintelui Franţei, Georges Pompidou.

La Budapesta au început miercuri lucrările consfătuirii secretarilor generali ai academiilor de ştiinţe din unele ţări socialiste, la care participă reprezentanţi ai academiilor din Cehoslovacia, R.P.D. Coreeană, Cuba, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică. Consfătuirea dezbate probleme actuale ale colaborării academiilor de ştiinţe din ţările respective. Din ţara noastră participă o delegaţie condusă de Radu Voinea, secretar general al Academiei.

Delegaţia Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini al Republicii Socialiste România, condusă de ministrul Ioan Avram, a sosit miercuri într-o vizită în R. P. Chineză. Delegaţia a fost întîmpinată de Li Cian, membru al C.C. al P. C. Chinez, ministru adjunct al comerţului exterior, Ciu Tu-kiem, ministru adjunct la Ministerul pentru Construcţii de Maşini nr. 1, şefi de departament.

Lucrările sesiunii Comitetului pe întreaga Indie al partidului Congresul Naţional Indian se desfăşoară la Patna — capitala statului Bihar. La deschiderea sesiunii, Jagjivan Ram, preşedintele partidului, a rostit o cuvîntare în care a reafirmat intenţia guvernului indian şi a partidului de guvernămînt de a promova în relaţiile externe o politică de nealiniere bazată pe principiile libertăţii, păcii şi securităţii. Guvernul Indiei, a spus el, se pronunţă pentru reglementarea politică paşnică a tuturor problemelor litigioase.

La Ministerul Afacerilor Externe din Praga au avut loc convorbiri cu caracter informativ între Jurgen von Alten, şef de secţie în M.A.E. al R. F. a Germaniei, şi Jiri Hec, şef de secţie în M.A.E. al R. S. Cehoslovace, în zilele de 13 şi 14 octombrie, informează agenţia C.T.K. În încheierea convorbirilor, Jurgen von Alten a fost primit de Milan Klusak, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. S. Cehoslovace.

Ministrul afacerilor externe al R.P. Polone, Stefan Jedrychowski, şi-a încheiat vizita oficială în Canada. Cu prilejul unei conferinţe de presă, răspunzînd la întrebările ziariştilor, ministrul de externe polonez a amintit că ţara sa s-a pronunţat pentru participarea Canadei şi a Statelor Unite la proiectata conferinţă europeană în problemele securităţii. În legătură cu aceasta, Ştefan Jedrychowski a exprimat, de asemenea, părerea că în prezent pregătirea conferinţei ar trebui să depăşească stadiul consultărilor bilaterale.

Lucrările întîlnirii consultative a „Comitetelor naţionale de solidaritate cu lupta antiimperialistă a popoarelor din Africa şi Asia" din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria şi U.R.S.S. au început la Praga. Întîlnirea are drept scop efectuarea unui schimb de experienţă cu privire la acţiunile de solidaritate cu lupta antiimperialistă a ţărilor în curs de dezvoltare. Din partea română participă o delegaţie condusă de Stanciu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Africa şi Asia.

Ministerul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicităţii o declaraţie în care arată că, în zilele de 7, 8 şi 10 octombrie, partea americană, încălcînd acordul de armistiţiu în Coreea, a comis provocări armate repetate, deschizînd foc de artilerie spre R.P.D. Coreeană în zona peninsulei Kimpho. Guvernul R.P.D. Coreene şi poporul coreean, se spune în declaraţie, condamnă cu hotărîre şi cer să se pună capăt acestor provocări împotriva poporului coreean, iar trupele americane să fie retrase neîntîrziat din Coreea de sud.

Un grup de reprezentanţi ai Ministerului Industriei Electrotehnice al U.R.S.S., condus de ministrul A. K. Antonov, a făcut o vizită în S.U.A., la invitaţia societăţii „General Electric". Subliniind, într-o declaraţie făcută presei la plecare, că scopul vizitei a constat în stabilirea de contacte cu „General Electric", ministrul sovietic a relevat că vizita în S.U.A. a oferit specialiştilor sovietici posibilitatea de a se convinge de interesul manifestat de cercurile economice americane faţă de stabilirea unor relaţii de afaceri cu U.R.S.S.

Funeraliile fostului ministru de externe al Poloniei în perioada 1956—1968, Adam Rapacki, au avut loc miercuri la Varşovia. Au luat parte Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Jozef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, şi alţi conducători de partid şi de stat.

Vizita oficială în Iugoslavia a ministrului afacerilor externe al Danemarcei, Poul Hartling, ca invitat al secretarului de stat pentru afacerile externe, Mirko Tepavaţ, a luat sfîrşit. Încă din prima rundă a întrevederilor oficiale danezo—iugoslave, presa ţării-gazdă a relevat că în centrul acestor întrevederi s-au situat problemele colaborării şi securităţii europene. Cele două părţi au înfăţişat puncte de vedere comune cu privire la necesitatea organizării unei conferinţe europene consacrată securităţii ţărilor de pe continent.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 369